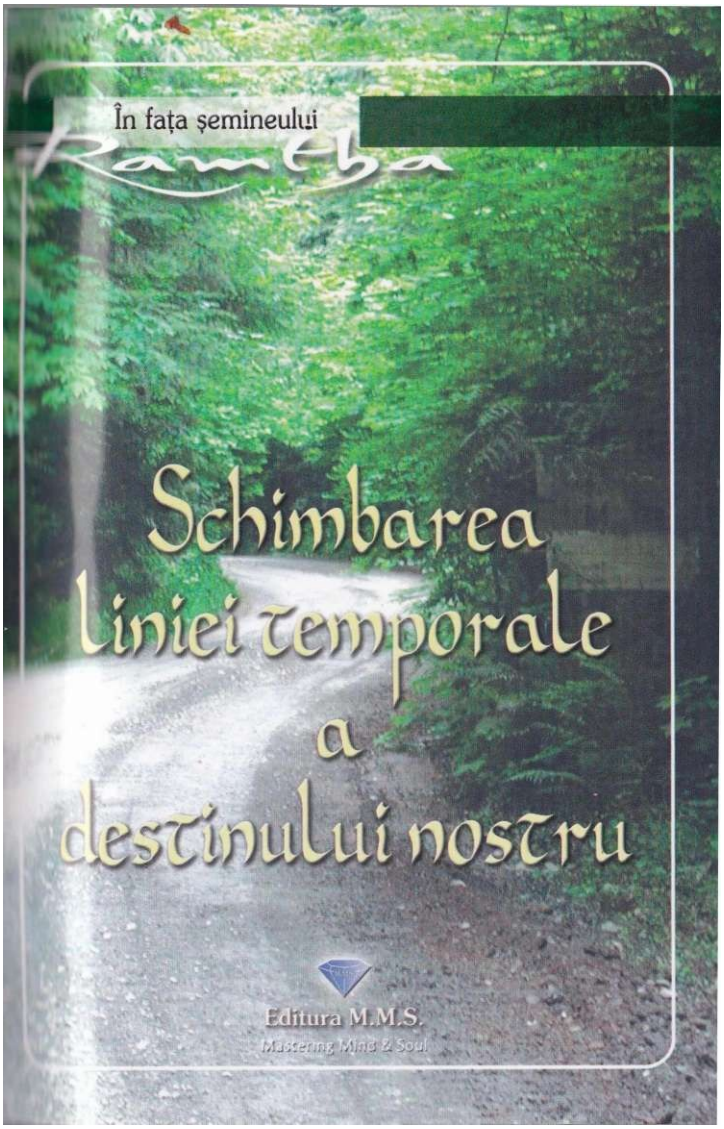

RAMTHA

SCHIMBAREA LINIEI TEMPORALE A DESTINULUI NOSTRU

„Când o să iei hotărârea să nu mai fii tulburat şi să nu mai fii bolnav?

Când o să iei decizia să fii genial, pentru ca să nu mai fii nevoit să te chinui?

Când o să îţi dai seama. În sfârşit, că toate grijile din lume n-o să împiedice niciodată ceea ce ai ales tu să fie? — pentru că tu eşti cel care a pus acel lucru în mişcare.

De ce să te îngrijorezi pentru ceva pe care, într-o clipă, l-ai putea corecta cu mintea ta?

Câte zile mai trebuie să rătăceşti aiurea şi să ratezi o realitate incredibilă?

Materializările tale de sănătate şi bogăţie, de Dumnezeu realizat, de nemurire, materializarea unei minţi care este nu numai strălucitoare, dar şi plină de duh, de onoare şi de neînfricare – cât de multe zile o să le mai amâni pe astea, în viaţa ta?

Ai pierdut foarte multe, dar acum nu mai eşti obligat să pierzi.”

Ramtha

Această serie de învăţături este dedicată tuturor studenţilor Marii Lucrări, cărora le plac învăţăturile lui Ram.

Vă sugerăm să vă creaţi un mediu de învăţare ideal pentru studiu şi contemplare.

Aprindeţi focul în şemineu şi aşezaţi-vă comod. Pregătiţi-vă. Deschideţi-vă mintea, ca să învăţaţi şi să fiţi geniali.

LISTA FIGURILOR

Fig. 1. Linii temporale paralele ale destinului personal – pag. 25

CUPRINS

MESAJ IMPORTANT CU PRIVIRE LA TRADUCERI...

CUVÂNT ÎNAINTE

VĂLUL DINTRE OMENIRE Şi DUMNEZEU

Spiritul, motorul creaţiei

MULTIPLICITATEA DESTINULUI POTENŢIAL ŞI PLANUL EXTAZULUI

Cine ne determină destinul?

Recapitularea vieţii

Treaba neterminată

Ratarea liniei temporale create în Planul Extazului...

SCHIMBAREA LINIEI TEMPORALE PRIN MAREA LUCRARE

Eliberându-ne sufletul...

IUBINDU-VĂ VIAŢA ÎNTRU NEMURIRE

Karma şi liberul arbitru

Virtutea de a da naştere unei noi generaţii

Totul e posibil în Dumnezeu:...

HARTA UNUI MAESTRU CĂTRE MĂREŢIE ŞI EXTRAORDINAR – LISTA

EPILOG DE JZ KNIGHT:

CUM AU ÎNCEPUT TOATE ACESTEA...

GLOSARUL LUI RAMTHA

MESAJ IMPORTANT CU PRIVIRE LA TRADUCERI

Această carte se bazează pe Dialogurile lui Ramtha, o serie de înregistrări pe bandă magnetică şi pe compact disc a prelegerilor şi învăţăturilor oferite de Ramtha. Ramtha a ales-o pe americanca JZ Knight ca fiind singurul canal care să îi transmită mesajul. Singura limbă pe care o foloseşte pentru a-şi comunica învăţăturile este limba engleză. Stilul discursului său este unic şi extrem de neobişnuit, fiind adesea înţeles greşit ca arhaic sau ciudat. Ramtha a explicat că alegerea cuvintelor, modificarea cuvintelor, construcţia frazei şi aranjarea verbelor şi a substantivelor, întreruperile şi pauzele în mijlocul frazei sunt toate intenţionate, pentru a ajunge la niveluri multiple de acceptare şi interpretare, prezente la un public compus din oameni proveniţi dintr-o varietate de domenii culturale şi pături sociale.

În scopul păstrării autenticităţii mesajului transmis de Ramtha, am tradus cartea cât mai aproape cu putinţă de cuvintele originale, pentru a-i permite cititorului să aibă experienţa învăţăturii, ca şi cum ar fi fost prezent. Dacă găsiţi fraze care par incorecte sau ciudate pentru forma lingvistică actuală a limbii dumneavoastră, vă încurajăm sa mai citiţi o data paragraful respectiv, străduindu-vă să surprindeţi înţelesul de dincolo de cuvinte, mai degrabă decât să aveţi, pur şi simplu, o atitudine critică cu privire la construcţia literară. De asemenea, vă încurajăm să faceţi comparaţie şi să consultaţi sursa, publicaţia originală în engleză de la JZK Publishing, o diviziune a JZK, Inc., ca sprijin în scopul clarităţii. Vă dorim toate cele bune şi o lectură plăcută.

Editorul

CUVÂNT ÎNAINTE

Seria „în faţa şemineului” este o bibliotecă ce se dezvoltă în permanenţă, care conţine cele mai căutate teme de interes predate de Ramtha. Această serie de învăţături este menită tuturor studenţilor Marii Lucrări cărora le plac învăţăturile lui Ram. De asemenea, colecţia este prevăzută a fi un instrument continuu de învăţare pentru studenţii la Şcoala de Iluminare a lui Ramtha, precum şi pentru toţi cei care sunt interesaţi şi cunosc învăţăturile lui Ramtha. În ultimele trei decenii, Ramtha şi-a aprofundat continuu şi metodic prezentarea asupra naturii realităţii, precum şi aplicarea practică a acesteia, prin diverse discipline. Editorul presupune că cititorul a participat la un Curs Pentru începători sau la un seminar al Şcolii de Iluminare a lui Ramtha sau, cel puţin, că este familiarizat cu instrucţiunile lui Ramtha pentru clasa de începători. Aceste informaţii introductive se găsesc în *Ramtha*: *A Beginner’s Guide to Creating Reality*, ediţia a treia (Yelm: JZK Publishing, o divizie a JZK, Inc., 2004).

În seria „în faţa şemineului” am inclus un glosar, ce conţine câteva dintre conceptele de bază pe care le foloseşte Ramtha, pentru ca cititorul să se poată familiariza cu aceste învăţături. De asemenea, am inclus o scurtă prezentare a lui Ramtha, făcută de JZ Knight, care descrie cum au început toate astea, pentru cei care nu ştiu povestea. Fie să vă bucuraţi de această învăţare şi contemplare!

VĂLUL DINTRE OMENIRE ŞI DUMNEZEU

Salutări, minunaţii mei. Vă salut dintru Domnul Dumnezeul fiinţei mele, întru Domnul Dumnezeul fiinţei voastre. Să bem ceva.

Sfântul meu Spirit Sfânt eliberează-mă de trecutul meu. Tu, care eşti minune, cu adevărat frumos, eliberează-mă de trecutul meu, pune sufletului meu aripi să zboare şi fă ca mintea mea să nu ştie de graniţe.

Sfântul meu Spirit Sfânt salvează-mi trupul şi în timp ce dorm vindecă-mi

corpul transformă-mi trupul să fie vehiculul dorinţelor mele.

Aşa spun eu, dintru Domnul Dumnezeul fiinţei mele. Aşa să fie.

Pentru viaţă.

Vă felicit pe aceia dintre voi care aţi luat cunoaşterea şi v-aţi predat ei, care faceţi lucrarea în ciuda infirmităţilor, a neajunsurilor, a victimizării voastre, în ciuda grijilor şi temerilor, a supărărilor, regretelor şi a fricilor voastre. Vă felicit pentru asta. În Marea Lucrare – şi ceea ce învăţaţi acum este Marea Lucrare – graniţa dintre omul limitat şi maestrul realizat pe deplin este aşa de subţire. O îngroaşă modul în care omul îşi concepe realitatea chinuită, limitele pe care şi le pune sieşi şi destinul care e creat din cauza acestor limite. Marea Lucrare se referă la eliberarea Spiritului din închisoarea personalităţii, care, întru Dumnezeu, este o însufleţire ce are loc de îndată.

Când lăsaţi la o parte mintea-maimuţă[1] şi îl puneţi pe Dumnezeu înainte – în loc de corpul vostru, de obiceiuri, de frici, nesiguranţe şi îngrijorări – atunci Spiritul poate să rezoneze foarte departe de corp şi să fie preluat. Învierea spirituală este asemănătoare cu a fi preluat. Dacă nu aveţi această însufleţire şi această eliberare, n-o să ieşiţi din corpul vostru atunci când vom ajunge la acea lucrare – de a vă ridica şi de a veni cu mine. N-o să fiţi în stare să faceţi asta, pentru că puterea spirituală, care este starea voastră eternă, trebuie să fie dezlegată. Cine o dezleagă? Voi, atunci când spuneţi, pur şi simplu: „Dumnezeu e mai întâi, gloria Spiritului meu o pun înainte – şi acesta e lucrul cel mai important. E mai important decât disconfortul corpului meu şi decât simţurile corpului meu. E mai important decât amintirile mele, decât durerea mea, decât suferinţa mea mentală.” Dacă Dumnezeu e considerat cel mai important, atunci are loc o înălţare a Spiritului. Însufleţirea înseamnă dezlegarea minţii spirituale.

Vă amintiţi că v-am învăţat cine aţi fost în contemplarea Vidului şi în marea Cădere – crearea în planul de materie de aici, de jos – şi v-am spus că, indiferent ce se întâmplă cu trupul, ca veşmânt pe care îl purtaţi, sinele spiritual care sunteţi şi care mă ascultă chiar în această clipă o să trăiască întotdeauna. A trăit întotdeauna şi o să trăiască întotdeauna. Atunci când, în timpul unei vieţi, învăţaţi să dezlegaţi Spiritul de corp, puteţi să faceţi ceea ce

1 Mintea nestatornică, schimbătoare a personalităţii,

este miraculos. Puteţi să existaţi în mai multe planuri şi să integraţi planuri multiple în aici şi acum.

Când Spiritul vostru poate să hoinărească în planul al patrulea, iar voi îl eliberaţi să meargă acolo, atunci, ca un diapazon, el aduce în vibraţia sa toate roadele explorării sale – vindecarea, refacerea miraculoasă, manifestarea a orice are nevoie corpul, dorinţele voastre, o însufleţire a realităţii – până jos, la baza mânerului său, corpul, pentru că voi vă aflaţi în partea de sus a diapazonului. Voi sunteţi cei care faceţi să rezoneze acel gând în planul cel măreţ, iar el revine până jos, înapoi în corp. Asta înseamnă însufleţirea – şi e aşa de simplă, că poate să aibă loc oriunde v-aţi afla. Lucrul dificil şi abrupt, în acest context, este insistenţa voastră în a vă declara statutul de sine. Atunci când întrerupeţi şi reveniţi în corp, fie că acesta e îndurerat, suferind, flămând, inconfortabil sau că are nevoie să se ridice şi să meargă, vă absorbiţi puterea spirituală înapoi, în corp.

— Spiritul, motorul creaţiei

Mulţi dintre voi, cei care sunteţi sinceri în legătură cu asta şi nu sunteţi fanatici, aveţi un realism şi o tenacitate – că asta e ceea ce vreţi mai mult decât orice altceva. Nu vă aruncaţi într-o demonstraţie prostească a ceea ce credeţi că e extazul doar pentru că, făcând asta, credeţi că veţi promova Spiritul. Nu, asta nu îl promovează. Entităţile acelea concentrate care doar fac lucrarea îl iubesc pe Dumnezeu mai mult decât orice altceva şi aplică aceasta la cel mai înalt nivel al fiinţei lor, fără să se prefacă şi fără să se complacă în fantezii. Voi, preaiubiţii mei, voi sunteţi maeştrii care se trezesc. Vălul dintre om şi Dumnezeu este atât de subţire încât, atunci când vă eliberaţi sinele spiritual, vălul acela va dispărea, iar voi vă veţi ridica din corpul acela şi veţi fi în acele planuri dinamice. Veţi şti ce înseamnă să ai un gând obişnuit despre o manifestare. Veţi înţelege puterea sa obişnuită. Spiritul nu este emoţional; el este motorul creaţiei. Creaţia vine din gândul său, iar corpul său modelează destinul. Spiritul nu este numai gândul, numai mintea rafinată. Corpul său se aşterne ca să promoveze realitatea în care va păşi omul, în împlinirea destinului său. Dorinţa supremă a trezirii într-un corp fizic este să devii acea

creatură spirituală. Aşa se face un Christos, asta e ceea ce vreţi să învăţaţi aici. Este aşa de simplu – şi atât de aproape.

Lucrarea pe care v-o predau este proiectată la nivel de cod, să dea naştere puterii spirituale în gândul obişnuit. Gândiţi-vă la asta. Doar sufletul poate să fie lovit. Atunci când sufletul este lovit, vânătaia e durerea la care rezonează corpul. Sufletul transmite frecvenţa vânătăii, iar în corp apare o deteriorare. Vânătaia aceasta se străduieşte să fie împlinită din Planul Extazului[2] în această încarnare. Spiritul este lipsit de emoţie. De aceea, gândurile obişnuite – lucrurile acelea care vă ies din gură, pe care le gândiţi şi le spuneţi şi care ies din voi, pur şi simplu – sunt aşa de puternice. Aşa vorbeşte Spiritul. Atunci când înţelegeţi că a vorbi ca Spirit înseamnă a vorbi în gânduri obişnuite – că deja este aşa – veţi înţelege puterea a ceea ce mă străduiesc să induc în voi.

În Fieldwork® Lucrul pe Câmp[3], când aţi înţeles asta, vedeţi cât de repede v-aţi găsit cartonaşul. Dacă aţi făcut asta pe Câmp, ce vă împiedică să o faceţi şi la serviciu, după ce plecaţi de aici? Ce vă împiedică să vă transformaţi ziua într-un Câmp? E lucrarea voastră. Când vă treziţi dimineaţa, creaţi manifestarea care vreţi să aibă loc în ziua respectivă, la locul vostru de muncă. Nu e nicio diferenţă. Aceeaşi putere spirituală o să-şi facă treaba, indiferent unde vă aflaţi, pentru că, în mod evident, nu există nicio disciplină care să fie proiectată aici şi pe care să nu o puteţi încorpora şi oriunde altundeva. Câmpul este viaţa. Este viaţa voastră. Labirintul este miriadele de cercuri în care vă învârtiţi, fără să găsiţi niciodată Vidul[4], când sunteţi atât de aproape de el. Trebuie să luaţi toate astea cu voi, acasă – şi să le trăiţi.

Dacă mâine v-aţi apuca şi v-aţi crea viaţa de dimineaţă, pentru orice aţi vrea să se întâmple în ziua respectivă – şi aţi spune, „Ziua asta e Fâeldwork®”, ştiţi că aţi şerpui pe cărare ca să vă manifestaţi cartonaşul acela, dorinţa aceea? Asta se poate întâmpla în fiecare zi din viaţa voastră. Când spuneţi, „Aminteşte-ţi de gândul obişnuit”, oricât de tulburător şi de stresant ar fi mediul în care vă aflaţi, oricât de dezordonate ar fi gândurile stresante din jurul vostru, dacă puteţi să vă ridicaţi şi într-o clipă să spuneţi: „O să facem pace” –

2 A se vedea The Plane of Bliss [Planul Extazului, n.t.), Partea I, CD-9703 şi CD-9703.1 din 24-26 ianuarie 1997; şi Planul Extazului, Partea a II-a, CD- 9716 din 8-10 august 1997. (Yelm: Ramtha Dialogues [Dialogurile lui Ramtha, n.tr.], 1997).

3 A se vedea Glosarul (n. tr.).

4 Centrul labirintului, din disciplina The Tank® (Labirintul).

nu cu voce tare şi nu cu supărare, nu cu emoţie, ci doar ca pe o lege – aşa se va întâmpla.

Aţi fost învăţaţi să fiţi prinşi în vârtejul confuziei – în clipa în care aceasta se află în apropierea voastră, voi să vă zăpăciţi. Când cineva e stresat, şi voi deveniţi stresaţi. E aproape ca şi cum a fi zăpăcit e o etică populară. Nu e nimic care să trebuiască să vă zăpăcească – niciodată n-a fost nimic, pentru că aveţi puterea să liniştiţi zăpăceala, astfel încât să vi se arate opţiunile adevărului. Tot ce trebuie să faceţi e să vă exercitaţi aceste opţiuni şi să încetaţi să mai mergeţi după turmă, în fiecare zi.

MULTIPLICITATEA DESTINULUI POTENŢIAL ŞI PLANUL EXTAZULUI

Câţi dintre voi înţelegeţi că vă stau la dispoziţie destine potenţiale, care au loc simultan? Graficul acesta Fig. 1 simbolizează destinele potenţiale multiple în Acum.

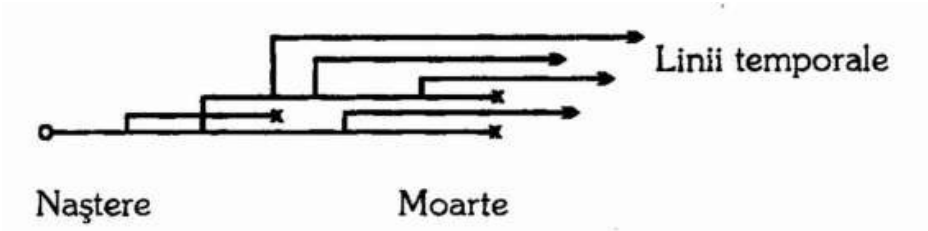

Fig. 1. Linii temporale paralele ale destinului personal

Puteţi să trasaţi linia destinului vostru, linia vieţii voastre, cu paralele deasupra şi dedesubt – diferite linii de opţiuni – din tinereţe la pubertate la maturitate, diferite opţiuni, diferite căi pe care aţi apucat-o şi pe care aţi mers pentru o vreme. Urmând aşteptările şi codul moral al societăţii şi al culturii din care aţi venit, avansaţi şi trasaţi o linie temporală care nu a inclus învăţăturile mele – toate schimbările, vindecările, tot ce vi s-a întâmplat prin acest corp şi prin acest canon de învăţături. Liniile temporale de deasupra liniei voastre principale pot să varieze. Gândiţi-vă la toţi oamenii pe care îi cunoaşteţi: linia

temporală a celor care au luat droguri, linia temporală a celor care s-au ţinut de asta. Acesta e un potenţial. Cei care au abuzat de alcool, cei care nu au făcut anumite lucruri, căsătoria cu prima voastră iubire, copilul pe care nu l-aţi avut niciodată, folosirea unei oportunităţi, mersul la facultate, împlinirea unui vis pe care l-aţi avut în tinereţe – toate astea sunt potenţiale de linii temporale. Ele plutesc deasupra şi dedesubtul liniei destinului vostru, fără corpul acestei lucrări în viaţa voastră.

În funcţie de cât aţi fost de nesocotiţi şi de distructivi, puteţi să vă trasaţi şi linia temporală a morţii. Aceia dintre voi care v-aţi urât, care aţi avut gândul distrugerii sau care i-aţi urât pe alţii, puteţi să vă daţi seama unde se va produce coliziunea liniilor voastre temporale – şi de obicei, asta vă va marca moartea. Ce era destinat să fie viaţa voastră, fără aceste învăţături? Asta e o linie temporală. Cei mai mulţi dintre cei care vă sunt prieteni şi cei pe care îi iubiţi şi pe care îi cunoaşteţi astăzi – ar mai fi ei în viaţa voastră, fără aceste învăţături? Ţineţi seama şi de asta. Nu uitaţi că este foarte posibil ca voi să fi avut foarte mult succes, să fi fost foarte prosperi şi să nu fi trebuit niciodată să trăiţi aşa cum trăiţi acum. Simţiţi-vă onoraţi că puteţi să trasaţi destine potenţiale, care au loc simultan – şi apoi să vă elaboraţi propriul destin într-un status quo. E o onoare să faceţi asta, pentru că cei mai mulţi nici măcar nu s-au gândit vreodată la această posibilitate şi nu înţeleg ce înseamnă schimbarea.

Cine ne determină destinul?

Ce anume din voi vă determină destinul? Oare voi vă determinaţi destinul? Uitându-vă la viaţa dinainte – î. R., înainte de Ramtha – puteţi să vedeţi că destinul, în viaţa voastră, era stabilit pe baza alegerilor pe care le făceaţi. Aţi făcut doar o alegere – şi viaţa voastră a pornit. Acum puteţi să înţelegeţi cât de vastă a fost gama voastră de alegeri – şi cât de mult ştiaţi era egal cu din câte potenţiale puteaţi să alegeţi.

Planul Extazului e un alt lucru despre care vreau să vă spun. Planul Extazului[5] este locul în care vă retrageţi după ce aţi făcut recapitularea vieţii voastre precedente, după moarte. După ce faceţi recapitularea vieţii

5 A se vedea Glosarul.

precedente, mergeţi să vă odihniţi, iar în locul de odihnă vă stabiliţi planul pentru următoarea existenţă, pentru că e important. De ce trebuie să veniţi mereu înapoi? Pentru că, în esenţă, nu aţi terminat ceva aici. Treaba nu e încheiată. În Planul Extazului, locul în care vă odihniţi conţinea, de obicei, fiinţe care aveau de rezolvat aceleaşi probleme.

Iată o explicaţie foarte simplă. Vedeţi-vă într-un corp în întregime spiritual, într-un loc numit rai. Când v-aţi văzut recapitularea vieţii, aţi simţit că sufletul vostru a fost lovit de acţiunile pe care le-aţi făcut. Aţi simţit lipsă, din cauza oportunităţilor pierdute pe care vi le-aţi creat. În acea recapitulare, aţi văzut dintr-odată toate recapitulările pe care le-aţi avut mai înainte în Planul Extazului – şi aţi putut să vedeţi că există o linie constantă de ceva ce nu aţi terminat, poate, de acum 35.000 de ani – şi asta înseamnă o mulţime de vieţi – şi că, în fiecare viaţă, cumva, alegerea nu se face niciodată în timpul încarnării. Alegerea e acolo, dar nu se face niciodată. În această recapitulare a vieţii, un alt lucru pe care îl ştiţi în acel loc pur şi sublim este că sunteţi conectaţi cu Totul. Nu ştiţi asta în acest creier, dar eu vă învăţ asta, în acest creier. În Planul Extazului, înţelegeaţi Punctul Zero şi Vidul şi unificarea Spiritului, ceea ce însemna că sunteţi totul şi toţi, dar totuşi, că există o singularitate care vă corespunde, la fel cum există o singularitate a celorlalţi care tocmai au murit şi au trecut prin recapitularea vieţii lor. Ei păreau separaţi de voi, dar există o ţesătură a Spiritului în care cu toţii suntem unificaţi.

În recapitularea vieţii, pentru ca voi să vă cunoaşteţi greşeala, simţiţi nedreptatea pe care o faceţi altora, simţiţi durerea sau trădarea atunci când trădaţi pe altul, simţiţi ce aţi dat altuia, pentru că, atunci când sunteţi în aceste corpuri, sunteţi creaturile egoiste, care nu vă gândiţi decât la cum vă simţiţi voi. Vă simţiţi izolaţi. Nu vă puteţi conecta cu altcineva şi cu modul în care se simte altcineva. Vă jur, va veni din nou clipa în care o să vedeţi tot ce este în această încarnare, atunci când se va derula energia din benzile voastre, înţelegerea şi virtutea vin atunci când deveniţi ceea ce aţi victimizat, ceea ce aţi violat, cel de la care aţi jefuit, cel pe care l-aţi minţit, l-aţi trădat, l-aţi dezonorat, cel împotriva căruia aţi adus mărturie falsă. Cu toată isteţimea şi viclenia voastră, cu toate minciunile voastre, deveniţi ţinta tuturor reproşurilor voastre. Acesta este cel mai dureros moment al trecerii, dar cum altfel să înţelegeţi că ceea ce faceţi altora vă faceţi vouă, cum altfel aţi putea să simţiţi

asta, literalmente? Când se termină, sufletul şi Spiritul trebuie să aibă parte de odihnă. Întotdeauna vi se asigură un loc minunat, în orice mediu doriţi. Acolo, trebuie să contemplaţi – iar asta poate să dureze ani de zile, în timpul acesta. Şi despre ce este această contemplare? Contemplarea înseamnă că tot ce ştiţi iese la suprafaţă. Tot ce aţi dorit să ştiţi iese acum la suprafaţă, acolo – şi ştiţi totul. Ştiţi totul, până şi faptul că, în toată această perioadă, aţi fost în roata încarnării. Treaba voastră vă devine clară. Nimeni nu vă spune asta. O ştiţi. Ştiţi că sunteţi într-adevăr un agent divin al Vidului şi că vă aflaţi într-o misiune. Că faceţi cunoscut necunoscutul. Depinde de voi să luaţi Principiul Mamă/Tată al Sursei sublime şi să creaţi din el un concept. Conceptul este o idee, iar apoi, ideea devine tiparul în care energia colapsează şi se transformă, iar voi schimbaţi peisajul vieţii. Asta e treaba voastră. Treaba voastră este să schimbaţi peisajul vieţii voastre.

Recapitularea vieţii

Cu toţii aţi trecut prin lectura vieţii voastre după moarte, în vremurile de demult, se numea Ziua Judecăţii de Apoi. Este Ziua Judecăţii de Apoi, doar că nu e vorba chiar de o judecată, ci vi se reîmprospătează memoria despre ceea ce aţi făcut. Să înţelegeţi că sunteţi o fiinţă transpersonală, dar totuşi personală. Sunteţi o fiinţă care s-a transmutat dintr-un trup de carne. Aţi ieşit din veşmânt. Unde obişnuia să fie aşa o întârziere în lucrarea Spiritului prin trup pentru a crea realitate, pentru că aici trăiţi într-un corp care este masă – acum vă aflaţi mult mai în domeniul vostru, ca entitate spirituală. Practic, vibraţi într-un tărâm mai blând decât tărâmul acesta. Vă priviţi viaţa acolo. Cum e cu putinţă asta? Pentru că benzile care sunteţi – care v-au sprijinit, v-au dat viaţă şi v-au hrănit în pântece – iau înapoi cu ele, sub formă de minte, tot ce aţi făcut vreodată. A face este o acţiune, iar acţiunea este energie – şi energia aceasta se concentrează pe tiparele minţii. Începeţi să priviţi tiparele minţii, care se reunesc în efortul unei vieţi întregi.

Într-o zi, fiecare moment, în lumina eternităţii, va fi cântărit cu o pană. Fiecare moment contează. Tot ce faceţi şi tot ce am făcut eu este văzut – şi este văzut atât ca Observator, cât şi ca participant, ca cel care face şi ca cel

căruia i se face – totul. De aceea se numeşte Ziua Judecăţii de Apoi, pentru că cei mai mulţi dintre cei ignoranţi cred sau trăiesc cu amăgirea că gândurile lor nu sunt lucruri. Gândurile lor sunt lucruri. Se amăgesc cu faptul că ceea ce fac în spatele uşilor lor închise nu este ştiut de nimeni, decât de ei. Asta e o amăgire. Totul este cunoscut şi totul va fi arătat. În starea aceasta înălţată, nu e necesar ca vreo fiinţă să se uite la voi şi să vă condamne. Va fi suficient să vedeţi totul singuri. Nu există judecător mai aspru decât sufletul, în ziua Judecăţii de Apoi.

Când se întâmplă acest lucru – şi cu toţii o să trăiţi asta, la un moment dat, pentru că deja aţi mai trăit-o – iată ce e semnificativ: Cât de împovăraţi sunteţi de treburile neterminate? Cât de împovăraţi sunteţi de experienţele neterminate? Dacă eu vă spun că sunteţi Dumnezeu, atunci viaţa asta trebuie să dezvolte aceasta, ca pe un tot. Cât de multe experienţe nu aţi stăpânit? De fiecare dată când aţi fost cruzi cu cineva, când aţi fost vicleni şi aţi subminat pe cineva, când aţi adus mărturie falsă împotriva cuiva, când aţi rănit fizic pe cineva, când limba vi s-a dezlănţuit în răzbunare şi în învinuire, când v-aţi adunat furia iubirii neîmpărtăşite pentru a-i distruge pe cei din jurul vostru şi pe voi înşivă – totul devine voi înşivă în clipa aceea de vedere. Voi sunteţi totul.

Suferiţi atacul răutăţii voastre şi simţiţi cum e. Deveniţi copilul pe care l-aţi bătut şi îi simţiţi durerea neajutorată. Deveniţi cel care maltratează şi dezlănţuirea deplină a beţiei furiei asupra celui care este inocent şi nu poate să răspundă la lovitură. Simţiţi ce înseamnă să fiţi defăimaţi şi să aveţi bunul şi dulcele vostru nume maltratat şi dezonorat. Veţi simţi asta, pentru că sunteţi Dumnezeu. În clipa aceasta nu sunteţi separaţi. În clipa asta sunteţi întregi. În această trecere, vă daţi seama că sunteţi toată plasa vieţii şi sunteţi conduşi către această înţelegere mai mult decât oricând. Simţiţi abandonul cu care aţi abandonat pe altul, neadevărul pe care l-aţi aruncat asupra altuia, vina pe care aţi luat-o asupra voastră în mod necuvenit. Simţiţi inima frântă a iubirii neîmpărtăşite şi sunteţi cei care purtaţi lanţurile acelei vini. Sunteţi onoraţi şi dezonoraţi. Sunteţi amuzaţi şi ameţiţi. Vedeţi cum v-aţi prostituat valorile. Deveniţi corpul, în agonia şi în maltratarea pe care o suferă. Deveniţi cel care maltratează şi cel care este maltratat – şi aceasta e judecata, iar voi o simţiţi din plin. Vă desfătaţi cu visul şi cu inspiraţia pe care le-aţi avut la cinci ani şi simţiţi disperarea pierderii acelui vis, la douăzeci şi trei de ani. Deveniţi visul,

apoi dispăreţi, la fel ca visul. Deveniţi inspiraţia de care v-aţi minunat, apoi deveniţi plictiseala lipsei de acţiune. Vedeţi îndemnul noilor idei şi concepte pe care le-aţi găsit, apoi sunteţi ideea însăşi, forma-gând – şi o vedeţi ca pe un ou nehrănit şi neiubit, din care niciodată nu iese nimic. Vedeţi ideea care nu s-a realizat niciodată şi durerea neincluderii ei în mediul vostru. Vedeţi totul, pentru că sunteţi totul, Dumnezeu. Elementul subiectiv este foarte important în toate astea, pentru că nucleul sinelui este subiectiv. El este totul, astfel că, în această viziune, sinele devine mai îmbogăţit şi mai bine definit.

Vedeţi de câte ori trebuia să implorați iertare de la cineva şi vedeţi toate ocaziile când nu v-aţi cerut iertare de la voi înşivă. Vedeţi toate ocaziile când aţi fi putut să iubiţi, dar, în sinele vostru egoist şi renegat, nu aţi făcut-o. Vedeţi locul gol în care iubirea nu trăieşte şi sunteţi împinşi în goliciune şi în disperare. Vedeţi totul. Şi în această expunere, găsiţi întregimea chiar şi în suferinţă – momentul acela rarefiat. Cum să descriu suferinţa pe care o ai când nu ai corp? Emoţia, deşi este generată de un stimul electric de la creier, de la reţelele neuronale şi apoi trimisă prin corp, prin eliberarea de hormoni, devine ceva viu. E un câmp de energie. Cu acest câmp de energie staţi şi apoi sunteţi cufundaţi în toată energia sa. Nu puteţi să mai reversaţi acţiunea. Ea este făcută. Zarurile au fost aruncate. Nu e un lucru rău, dar e ceva necesar pentru cel ignorant – şi cu toţii sunteţi ignoranţi, pentru că, apoi, prin această viziune, ajungeţi să fiţi împovăraţi. Ajungeţi să fiţi împovăraţi de dificultăţile pe care le vedeţi. Povara e un termen minunat, pentru că, de fapt, el spune că toate lucrurile pe care le-aţi făcut, vi le-aţi făcut vouă. Prin această revelaţie trebuie să vă despovăraţi şi să daţi sinelui iubire – iar Dumnezeu este iubire.

Apoi vă îndepărtaţi de aici, într-o profundă cugetare. Vi se dă orice imagine în care doriţi să cugetaţi aceasta. Unii cugetă pe lanţuri muntoase înalte din Planul Extazului. Alţii, între măreţi şi nobili copaci. Alţii cugetă pe malul unor lacuri minunate, înconjurate de păduri vărgate. Alţii, în biblioteci uriaşe. Alţii cugetă plutind în mijlocul a nimic, pentru că nu pot să suporte ceva în jurul lor. „Cugetarea”, arta contemplării, urmează întotdeauna după aceea, iar ceea ce devine de neevitat este realizarea că vouă v-aţi făcut toate astea, pentru că voi sunteţi tot ce este sine.

Chestiunea dificilă este că aceste acţiuni, această viaţă s-a dezvoltat într-un timp foarte lent, iar punctul central al acestei vieţi a fost trupul omenesc.

Indiferent ce faceţi în Planul Extazului, nu veţi putea niciodată să reconciliaţi acolo ceea ce aţi făcut în acest plan, al cărnii. Nu puteţi să manifestaţi în Planul Extazului experienţele care vor da naştere emoţiei fizice, pentru că nu le aveţi.

Contemplaţi şi apoi vă imaginaţi, aşa cum am făcut şi eu, lângă foc, atunci când am visat această călătorie. Vă imaginaţi – şi îndată ce vă imaginaţi, apar toate formele şi toate scenele. Apar instantaneu. Contemplând, vă priviţi pe voi înşivă şi vedeţi cum abordaţi ceea ce aţi făcut. Vă imaginaţi – şi pentru că sunteţi în Planul Extazului, unde nu există masă, sinele vostru spiritual este mai înrudit cu timpul acela, care este instantaneu, cum i se spune aici. Acolo, în momentul în care vă imaginaţi ceva, el apare exact aşa cum vi l-aţi imaginat, astfel că împrejurimile voastre se schimbă mereu.

În contemplare, lucrul acesta e ideal, pentru că atunci când contemplaţi, puteţi să vedeţi scena exactă şi cum aţi dori să aibă ea loc. Însă oricât aţi încerca să găsiţi uşurare, nu puteţi să găsiţi uşurare. Asta vă dă doar divinitate. Darul vostru de a crea imagini v-a permis să reconstruiţi trecutul şi să mergeţi mai departe, din punctul acela. Însă cartografierea aceasta, deşi studiată în detaliu, poate să dureze mii de ani, în Planul Extazului. Contemplarea în Planul Extazului este foarte diferită de contemplarea de aici. Puteţi să zăboviţi acolo şi să alcătuiţi un plan. Puteţi să căutaţi în aceste planuri fiinţe măreţe care au această înţelepciune, iar în clipa în care vă vine această idee, apar şi fiinţele. Apar şi vă învaţă. Vă ajută cu modelul imaginaţiei voastre. Nu schimbă modelul, în perioada contemplării. Vi se dau gândurile, iar voi încorporaţi înţelepciunea în tablou. Aşa funcţionează – pentru că nu este tabloul lor, ci al vostru.

Dacă, pentru voi, cunoaşterea înseamnă un rezervor de informaţii care curg printr-un computer, vă va apărea un computer, care va avea dendrite conectate la voi. Cunoaşterea va curge prin calculator, dar, în cele din urmă, voi trebuie să fiţi programul care încorporează această cunoaştere care se revarsă înspre voi. Poate că vedeţi cunoaşterea în mari săli de învăţătură, în marile săli ale academiilor. Poate că vedeţi această cunoaştere ca pe un set de cărţi rare, astfel că, imediat, va apărea o mare bibliotecă, al cărei capăt nu îl veţi putea vedea. Dar toate textele măreţe apar pe rafturi vechi, de demult în mintea voastră, vechi poate să însemne că sunt îngălbenite şi acoperite de praf – şi aşa vor fi. Se poate să căutaţi manualul cel mai prăfuit, cel mai îngălbenit şi

cel mai plin de pânze de păianjen, pentru că, în mintea voastră, acela este cel care va conţine toată cunoaşterea – şi îl veţi găsi. Aveţi o masă. Puteţi să staţi jos. Puteţi să aveţi o veioză electrică. Sau o lumânare. Sau o lampă cu petrol. Sau o lampă fluorescentă. Vă aşezaţi şi citiţi. Citiţi fiecare pagină – o pagină care arată ca o lumină blândă. Litere multidimensionale sar din pagină în voi, iar voi credeţi că citiţi – şi e aceeaşi cunoaştere, peste tot. Petrecând o sută de ani în această bibliotecă, lucrul de care vă îndepărtaţi este informaţia despre cum să modulaţi spaţiul de contemplare, spaţiul despre cum o să faceţi lucrurile altfel. Pentru a mai prelungi această povară pe care o aveţi, de a nu fi terminat cu greşeala pe care aţi făptuito faţă de altul – după cum o vedeţi – cum o să puteţi să justificaţi şi să scrieţi asta? O să vă daţi seama.

Nu din întâmplare încep toate astea să acţioneze exact ca un câmp cuantic de potenţiale. Aşa şi e. Planul Extazului se află la nivelul cuantic. Atunci când o entitate este fiinţă spirituală, fără corp, atunci când e minte rarefiată, clipa are loc instantaneu. Şi ce face entitatea? Entitatea selectează căi de destin intenţional, creându-le în formă liniară, cu sau fără ajutor şi străduindu-se să găsească o rezolvare. Nimeni nu vrea să ajungă să fie toate aceste lucruri pedepsite şi care trebuie pedepsite – tărâmul acela se numeşte iad – dar cineva trăieşte în el sub povara lipsei de rezolvare şi a afacerilor neterminate.

Nu există nimeni în acest plan care să vă spună vreodată că aveţi dreptate sau că nu aveţi dreptate. Voi faceţi asta. Nu există corect şi greşit. Ajungeţi să înţelegeţi cu o claritate imensă că aparţineţi tărâmului angelic, că sunteţi călători străini într-o lume străină şi că aveţi, într-adevăr, puterea să creaţi acea lume din nou, conform imaginaţiei voastre – cea mai mare resursă a voastră. Nu e nimeni care să vă spună că e bine şi rău. Cu cât sunteţi mai mult Dumnezeu în acest moment de recapitulare în lumină, cu atât mai tare veţi simţi lovitura a toate cele pe care le socotiţi în încarnarea voastră, căci cum ar putea Dumnezeu să fie altceva decât totul?

Există fiinţe care încă se mai află în sala contemplării şi care cartografiază cu mare atenţie o viaţă potenţială. Se află acolo de sute de mii de ani. Cartografiază. Sunt ca un fel de paznici la poartă – povestea pe care v-am spus-o, despre cel care îi urmăreşte pe toţi cei care intră[6]. Există entităţi care

6 Ramtha, Selected Stories III: Story II: The Watcher at the Gates [Poveşti alese III: Povestea II: Paznicul de la poartă, n. tr.), Casetă specială 033, Dialogurile lui Ramtha [Ramtha Dialogues®), 1989.

se postează la marea poartă a raiului şi care îi urmăresc pe toţi cei care intră, cu toate treburile lor – şi învaţă. Lucrul important este că învăţătura nu are sens, până când nu e aplicată la nivelul la care se generează înţelepciunea.

Vă vorbesc despre acest Plan într-un limbaj obişnuit, dar el este mult mai strălucitor, mai dinamic, mai fantastic, mult mai minunat decât poate să îl descrie acest limbaj obişnuit. Eu mă străduiesc să îl aduc aproape de voi – o lecţie de mare preţ.

O entitate împovărată care are multe treburi neterminate aici nu poate să le termine, decât dacă are un corp fizic care lucrează în timpul acesta. Poate să viseze la nivelurile celelalte, dar visurile acelea nu vor putea fi experimentate niciodată, până când entitatea nu se va fi născut în timpul pentru care este menită. Când o entitate împovărată şi-a trasat calea liniară şi a primit atâta ajutor cât a ştiut să ceară, este gata să revină şi este atrasă în bazine genetice egale cu cele de unde a plecat.

În acest Plan al extazului – în rai, cum l-ar numi unii; eu îl numesc „planurile superioare” – nu există niciun regret că te afli acolo. Niciodată un loc n-a fost mai plin de viaţă şi mai frumos ca acesta, pentru că el este inimaginabilul imaginat. Niciodată n-a existat o astfel de stare de a fi, total liberă de poverile timpului lent şi ale materiei lente. Niciodată n-a existat un loc în care frumuseţea fizică să nu fie lucrul cel mai important, pentru că acolo, puteţi să luaţi orice înfăţişare doriţi. Nu e important, pentru că e schimbător. Aici e important. Acolo, toţi sunt liberi de asta, astfel că plutiţi mai aproape de Dumnezeu. Vă aflaţi într-o stare umbrită de tărâmul de aur. Vă aflaţi într-o stare în care poate să fie zi veşnică sau noapte veşnică. Sunt mulţimi acolo, dar pare că există loc pentru toţi. E un loc în care merită să fii. E locul în care să te odihneşti, înainte de bătălia următoare.

Nu e aşa cum îl vedeţi unii dintre voi, care sunteţi oricum înclinaţi către suferinţă – un loc în care zăboveşti în pădurile contemplative şi suferi; nu. Suferinţa este importantă pentru ca aspectul subiectiv al lui Dumnezeu să poată să simtă ce aţi făcut, dar voi sunteţi întotdeauna obiectivi şi, de acolo, nu există nicio jale legată de faptul că v-aţi părăsit familia. Nu există nicio jale că v-aţi părăsit soţii, soţiile, prietenii, vecinii. Nu aveţi genul ăsta de emoţie, pentru că sunteţi liberi de toate astea.

Există o stare de cunoaştere, care impregnează aceste tărâmuri – conştienţa de faptul că tot ce se întâmplă în planul Pământului este o mare dramă, în care voi aţi jucat un rol. Lucrul important este că nu v-aţi terminat replicile. Ieşind din visul acela dens, ştiţi că nu v-aţi lăsat în urmă copiii şi nu v-aţi lăsat în urmă iubirea. Iubirea voastră e cu voi şi o să fie întotdeauna cu voi, pentru că, atunci când devii Dumnezeul subiectiv, ai o interfaţă cu tot ce e viaţa. Cum poţi să fii separat de ea? Este greu de înţeles, dar cu toţii aţi fost acolo; altfel, nu aţi fi putut să fiţi aici, acum.

Încetaţi pentru o clipă să mai suferiţi şi să mai jeliţi – şi înţelegeţi că starea aceasta împovărată este ceea ce vă impulsionează către marea voastră putere. Ideea e să proiectaţi o viaţă, să o aşterneţi, să v-o imaginaţi şi să schimbaţi tiparele, jucătorii. Oricine vrea să se ofere voluntar poate să o facă. Ideea e să o faceţi înainte să vă întoarceţi şi să o luaţi de unde aţi rămas.

Treaba neterminată

Trebuie să analizaţi treaba neterminată în timpul odihnei din Planul Extazului. Ce este treaba neterminată?

Poate că, din toţi oamenii cu care aţi venit în contact în fiecare încarnare, vreme de 35.000 de ani, există o atitudine legată de voi, care a lăsat o urmă însângerată şi tristă – şi pe care o ştiţi prea bine. De fiecare dată când muriţi şi când mergeţi înapoi, în lumină, o vedeţi iar şi iar. Vă străduiţi să o vindecaţi, căci e ca un şir lung, care vă leagă de viaţa aceea şi care e foarte vechi. Înainte să puteţi să mergeţi mai departe, ca suflet evoluat, trebuie să vă îngrijiţi de toate treburile neterminate. Asta înseamnă un suflet evoluat. Sufletele evoluate se află la postul de comandă al creaţiei. Totul este curat în ele – iar sufletul acela evoluat are o latitudine mai mare, un peisaj mai vast şi oportunităţi în care să îşi cultive misunea, călătoria. El se află într-o misiune. E foarte incitant. Dar cu urma aceasta lungă şi tristă atârnând după voi, voi sunteţi cei care sunteţi lăsaţi în urmă. Există fiinţe care deja sunt de partea cealaltă a Punctului Zero. Cumva, ele şi-au terminat toată treaba asta şi au mers mai departe. Au creat şi au creat, au evoluat şi au evoluat şi şi-au programat ca în fiecare viaţă să devină şi mai înţelepte, să înţeleagă adevărata

definiţie a libertăţii, adevărata definiţie a lui Dumnezeu şi însemnătatea vieţii. Ele deja au plecat, iar voi staţi aici, în Planul Extazului, ancoraţi de un bolovan de treburi neterminate, vechi de secole întregi. Poate să fie ceva foarte simplu, cum ar fi mândria, faptul că nu admiteţi că aţi greşit, că nu cereţi iertare şi, la rândul vostru, sunteţi incapabili să iertaţi. Poate că nu e decât atât.

Atunci când înţelegeţi asta, în acest loc de odihnă, le puneţi laolaltă pe toate şi spuneţi: „Şi acum, ce o să realizez în această existenţă următoare, dacă pot să intru în ea?”

Lucrul acesta e întotdeauna riscant, pentru că a intra în ea înseamnă a veni prin pântecele unei femei, şi sămânţa să fi fost semănată din coastele unui bărbat – iar voi se poate să fi fost ambele genuri, în multe experienţe. Aici se complică puţin lucrurile. În felul vostru, în ultimele două vieţi ale voastre, poate că nu aţi fost niciodată mamă sau tată de copii, pentru că nu vă plac copiii sau nu aveţi timp pentru ei. Şi iată ironia: Trebuie să vă întoarceţi. Cum împăcaţi atitudinea voastră cu un cuplu roditor, care îşi pune laolaltă iubirea, pentru a da naştere unei creaturi minunate? Cum împăcaţi treaba asta? N-aţi fost dispuşi să o faceţi voi, dar aşteptaţi ca alţii să o facă. Ei bine, asta e întotdeauna o temă delicată. Există o mulţime de astfel de oameni care aşteaptă să ajungă aici. Trebuie să vă confruntaţi cu asta. Trebuie să găsiţi un cuplu pasionat. Să sperăm că vă uitaţi în zona potrivită. Veţi vrea nişte părinţi sofisticaţi, inteligenţi şi deschişi la minte, pentru că ştiţi că trupul pe care vi-l dau astfel, genetic vorbind, va conţine aceste lucruri. Dacă problema voastră e mândria, atunci trebuie să fiţi ceva mai detaliaţi. Veţi vrea să găsiţi un corp, prin intermediul unui cuplu de oameni foarte umili. Nişte oameni care sunt nu doar foarte inteligenţi şi automotivaţi, dar şi umili şi buni la inimă. Poate că această bunătate şi-au căpătat-o prin comunitatea şi prin biserica de care aparţin, sau prin anumite grupuri cu care lucrează – şi poate că foarte mult din timpul lor îl dau altor oameni, ajutându-i. Genul acesta de părinţi o să facă un copil care va fi predispus genetic la bunătate, pentru că, la nivel emoţional, părinţii au furnizat vehiculul trupesc ideal şi instinctele din acel corp care sunt tocmai ceea ce vă trebuie. Trebuie să speraţi că astfel de oameni mai există, pentru că treaba voastră neterminată este cu astfel de oameni.

Corpurile apar – şi cum sunteţi atraşi în ele? Nu vă alegeţi părinţii. Vă alegeţi caracteristicile genetice. Cum ştiţi care e corpul vostru? Există cineva

care are un număr şi vă sună, sau un megafon care apare dintr-odată în această minunată poiană din Planul Extazului? „Numărul treizeci şi doi, fă-ţi bagajele. Aruncă o ultimă privire.” Sau mergeţi la căsuţa voastră, iar acolo vă aşteaptă o telegramă de la biroul central? Nu, nu aşa merge treaba, dar e foarte potrivită ca poveste pentru copii.

Graficul liniilor voastre temporale paralele de destin pe care l-aţi creat mai devreme este tocmai ceea ce trebuia să faceţi pe când vă odihneaţi în Planul Extazului. Când aţi aşternut o linie de potenţial care, mai întâi, trebuia să îşi împlinească treaba neterminată – şi linia aceea de potenţial a fost proiectată de voi – cine înregistrează această informaţie? Sufletul, marele scrib al Spiritului. Când le-aţi pus pe toate laolaltă, acolo, când aţi înţeles ce aveaţi de terminat şi ce mai aveaţi de făcut, atunci aţi creat un potenţial de linii. Nu poate să fie altfel. Cum să faceţi rost de un corp, dacă nu creaţi un potenţial de linii? Potenţialul de linii este frecvenţa magnetică rezonantă a corpului care se formează; până nu faceţi asta, nu se va crea niciun corp pentru voi. Şi cum intraţi în corp? Atunci când potenţialul acela de linii corespunde corpului respectiv, are loc o uniune – şi se întâmplă într-o clipită. Aşa se întâmplă – la fel ca şi graficul pe care l-aţi făcut. Acesta este modul în care planificaţi.

În Planul Extazului, în dulcea odihnă, veţi găsi multe Spirite înrudite, care au aceeaşi problemă – şi puteţi să fiţi de acord chiar atunci şi acolo. Se poate ca persoana care stă lângă voi să fi fost cu voi în Planul Extazului şi, de distracţie, poate că a spus: „O să facem din nou asta amândoi, într-o bună zi.” De ce ar fi ciudat? Deoarece, pentru a ajunge aici, în acest corp – şi ca să veniţi înapoi cu un scop foarte precis, nu la întâmplare, a trebuit să se traseze un astfel de grafic al unui potenţial de viaţă. Poate că acesta a inclus anumite entităţi cu care să vi se încrucişeze calea – entităţi care deja fuseseră de acord, în Planul Extazului, să facă asta. De ce ar părea aşa de extraordinar faptul că s-ar putea să staţi chiar lângă o persoană care, în Planul Extazului, a făcut asta cu voi, dacă frecvenţa imploră să îi fie manifestată realitatea? Nu e o întâmplare lângă cine staţi, aşa că uitaţi-vă mai bine la ei. Cu alte cuvinte, aţi proiectat asta. Asta se numeşte destin. Atunci când vă aflaţi în Planul Extazului, elaboraţi asta. E destinul pur, pentru că – reţineţi conştiinţa şi energia creează natura realităţii; acesta e jalonul acestei şcoli. Cum altfel credeţi că v-aţi afla în corpul pe care îl aveţi astăzi şi că acel corp, cu moştenirea sa de instincte, v-ar

oferi exact ceea ce trebuia să fie terminat în această existenţă? Aşa este. Singurul mod în care l-aţi obţinut este prin crearea unui potenţial magnetic de linii, numit destin.

Există o mulţime de jucători în viaţa voastră, o mulţime de jucători. Există oameni care sunt de acord, în alt plan, să fie răi faţă de voi aici. Acolo, ei sunt oameni tare drăguţi, dar au fost de acord să fie răi faţă de voi, deoarece călătoria lor în această viaţă este să fie răi. E viaţa cea rea. Nu mă întrebaţi de ce, dar există vieţi rele – şi oamenii aceştia le trăiesc cu un scop: ca să fie pedepsiţi, ca să provoace haos. Le trăiesc cu un scop, pentru că numai fiind răi într-o anumită linie temporală ajung să se afle în situaţiile ideale care îi schimbă pentru totdeauna. Acum, ei râd copios de asta: „îţi aminteşti când ţi-am dat o palmă? Nu-i aşa că a fost minunat?”

„Îmi amintesc.”

S-a considerat că oamenii care se întâlnesc şi care au o înrudire unii cu alţii s-au întâlnit într-o viaţă anterioară. Nu este aşa. Şi dacă nu v-aţi întâlnit niciodată până acum, dar v-aţi întâlnit în Planul Extazului, pentru că amândoi ajunseseră la aceeaşi povară, ajunseseră în aceeaşi pădure ca să contemplaţi acelaşi lucru? Unele locuri, în Planul Extazului, sunt foarte aglomerate, iar voi gravitaţi întotdeauna către ceea ce sunteţi.

Astfel, jucătorii care vor juca un rol integrant în viaţa care urmează nu trebuie să fie cineva care aţi mai fost voi înainte. A vă amăgi mereu, gândind astfel, este un semn care arată ignoranţa voastră cu privire la viaţa spirituală, pentru că locul acesta şi vieţile acestea nu sunt totul. Există fiinţe care se vor întâlni în acelaşi loc de contemplare şi care pot să fie entităţi extraordinar de avansate, care, în încarnări trecute, poate că au fost genii sau mari conducători. Ele au un defect, iar defectul aceia le-a adus în contact cu voi. Poate că vin de pe o altă planetă terestră şi pot să îşi repare defectul respectiv pe această planetă. Vă întâlniţi printr-o asociere de poveri.

Atunci când staţi lângă cineva şi porniţi o conversaţie, intraţi în legătură cu persoana respectivă şi, curând, începeţi să vă deplasaţi prin labirintul minţii lor, înţelegând ceea ce vă spun ei. Sunteţi în ei, iar ei, la rândul lor, se deplasează prin labirintul minţii voastre. Asta numim conversaţie. Dacă înţelegeţi asta, atunci puteţi să începeţi să înţelegeţi conceptul că o asociere

de poveri atrage laolaltă ceea ce se aseamănă. Dinamica unei astfel de întâlniri, atunci când e împărtăşită în acel loc rarefiat, nu se referă la a discuta – acolo nu vorbiţi, ci gândurile voastre se proclamă, astfel că fiecare dintre voi vă angajaţi în gândurile celuilalt. În acele momente în care vă angajaţi în gândurile celuilalt, vă daţi seama ca se întâmplă un lucru minunat şi măreţ. Se numeşte compătimire. În această împărăţie minunată, în viaţa aceasta pe care v-aţi aşternut-o – aţi găsit pe cineva care are aceeaşi povară, dar povara poate să fie ca acea entitate să îşi fi făcut sieşi ceea ce aţi făcut voi. Deşi sunteţi cel care a făcut şi cel căruia i s-a făcut deopotrivă, în acest loc de contemplare, minţile voastre se alătură şi formulează o relaţie, iar aceste relaţii formează o întâlnire ulterioară, în planul acesta.

Nu are legătură cu o persoană pe care aţi cunoscut-o cu două mii sau cu patru mii de ani în urmă. Fiinţele cele mai semnificative sunt cele pe care le întâlniţi în Planul Extazului, pentru că ele au ajuns în acelaşi loc. Oamenii aceştia vor intra şi vor ieşi din viaţa voastră, deseori pentru a împlini tocmai drama pe care v-aţi întors să o derulaţi aici. Dacă şi-au recapitulat viaţa şi au făcut altcuiva un lucru de negândit, ei pot să refacă strategia, în aşa fel încât ceea ce este de negândit să li se facă lor. Jucătorul care va fi implicat este cel care a fost victima în existenţa anterioară. El învaţă echilibrul. Dacă astfel de oameni doar apar şi dispar din viaţa voastră, atunci de aceea se află aici.

Nu există întâmplare. Singurul scop al conştiinţei nu este conţinut doar în acest plan. El este în toate planurile. Cu cât sunteţi mai aproape de Punctul Zero, cu atât sunteţi mai puri, ca fiinţe conştiente. În acest tărâm minunat şi măreţ, în momentul în care gândiţi ceva, lucrul acela există – asta e natura voastră adevărată. Cu asta sunteţi obişnuiţi. Lucrul cu care nu sunteţi obişnuiţi este să fiţi apăsaţi şi împovăraţi de timpul lent şi de mecanismele corpului fizic, pentru că, în Planul Extazului, sunteţi eliberaţi de tot ce reprezintă asta.

Când stabiliţi acest tipar în angajările memorabile cu alte fiinţe de acolo şi când v-aţi hotărât asupra acestei linii potenţiale, atunci sunteţi pregătiţi să vă întoarceţi. Cei cu care v-aţi amestecat mai devreme vor fi cei cu care vă veţi întâlni din nou. Nu vă veţi aminti de ei, dar o să vă întâlniţi din nou, iar sufletul va şti, pentru că Spiritul îşi aminteşte de conversaţie. Sufletul îşi aminteşte de călătorie. Numai mintea corporală, care încă nu s-a născut, creierul trupesc al entităţii fizice este cel care nu îşi va aminti de acest incident. Când sunteţi

pregătiţi, vă întoarceţi, pentru că nu puteţi să mergeţi mai departe, până ce nu reveniţi aici şi nu vă îngrijiţi de treaba neterminată, până ce nu înţelegeţi pe deplin că Dumnezeu este una cu totul. Iar momentul când sunteţi una cu totul, când hotărâţi să fiţi una cu totul, este momentul în care aţi ales călătoria spirituală.

Să mai înţelegeţi şi că, în aceste planuri, sunt entităţi care, deşi sunt şi ele copleşite de împovărări, cea mai mare povară a lor este lipsa succesului, pentru că niciodată nu au apucat să fie asta, astfel că, natural, şi ele vor formula linii de potenţial în care se nasc. Se nasc într-o fundătură. Trebuie să treacă prin viaţa aceasta şi să-şi scuture târşâiala, devenind un succes. Aşa o să se deruleze drama lor. E foarte important pentru ei – şi cineva trebuie să fie calul de bătaie în piesa aceasta. Cineva trebuie să fie calul de bătaie, pentru că acestea sunt entităţile care, în vieţile lor anterioare, au călcat peste alţii ca să obţină succesul. Minţi însemnate se alătură pentru această prezentare minunată. Există oameni a căror povară este lipsa succesului, de exemplu – iar ei o să aştearnă acel potenţial într-o viaţă întreagă, o mare cutie de nisip în care joacă jocul, pentru un singur moment trecător de glorie. Momentul acela trecător este ceva ce merită toată viaţa lor. Apoi se degenerează, pentru că va reflecta numai la acel moment unic şi va deveni trecutul său.

Există o multitudine de „de ce”. La fel e şi cu iubirea neîmpărtăşită. În astfel de cazuri, de obicei, e vorba de o iubire care, în altă situaţie sau în altă viaţă, nu a fost împlinită, sau de situaţii în care iubirea e dată, dar nu este primită sau este refuzată. Cel mai adesea, personajul acela nu va fi în locul contemplării în acelaşi timp în care sunteţi şi voi acolo. Cei care vor fi acolo vor fi cei care au suferit acelaşi lucru. Atunci, ei îşi stabilesc viaţa ca să apară şi să se găsească unul pe altul şi să găsească iubirea împlinită. E o învăţătură importantă pentru neofiţi, în procesele lumii materiale, pentru că Dumnezeu e iubire – şi ei o să stabilească să fie aşa.

Există entităţi care n-au fost niciodată desăvârşite, pentru că, înainte să vină în viaţa în care s-au întâlnit, povara lor a fost grea, trudnică şi chinuitoare. Şi totuşi, când se întâlnesc, sunt ca două suflete într-unul. Vieţile lor poate că au fost retezate scurt sau făgăduite altora, iar dorul este aşa de puternic. Cea mai puternică legătură în Planul Extazului este iubirea – şi dacă au fost suficient de norocoase, unul îl va aştepta pe celălalt în spaţiul de contemplare.

Întotdeauna se vor întâlni acolo, pentru că, dacă iubirea e aşa de profundă, sine de la sine, atunci ea e recompensa lui Dumnezeu pentru o viaţă. Entitatea aceea va aştepta şi va întâlni cealaltă entitate în acel spaţiu, iar ele se vor găsi, pentru că sunt ca una. În uniunea lor, ele au înţeles că Dumnezeu este, pentru că, între ele, au fost una, iar astfel, această unire a devenit sămânţa care avea să ducă la o înflorire în restul vieţii lor. Se aşteaptă una pe alta, se bucură şi se iubesc una pe alta. Au corpuri ca să se iubească? Absolut. Au corpuri să facă dragoste? O să le creeze. Totul este imaginabil. Totul este permis. Pot să aibă orice vor – şi se delectează una cu prezenţa celeilalte, pentru că în iubire nu există lipsă – nicio lipsă. Dacă există, atunci ea încă nu s-a copt, dar atunci, acesta nu este nivelul matur de iubire despre care vorbesc aici. Datorită iubirii lor pasionate, dacă aceste două entităţi nu au putut încă să o trăiască şi dacă vor şi doresc acest lucru, atunci ele fac un plan şi îşi abordează poverile individual. Apoi, când poverile lor sunt satisfăcute şi împlinite, se întâlnesc. E ca o recompensă, dar atunci când se nasc, ele nu ştiu asta. Simt doar o atracţie şi o recunoaştere.

Se mai întâlnesc şi duşmani. Ura e acelaşi lucru ca şi iubirea. Este la fel de intensă. Şi vechii duşmani se întâlnesc în câmpurile contemplării. Şi eu m-am întâlnit cu mulţi. Nu sunt duşmani. În câmpul contemplării, ei se alătură unei reuniuni – şi în această reuniune, pot să rezolve ce este în planul fizic, stăpânind acel lucru o dată pentru totdeauna, angajând din nou oportunitatea, în secolul douăzeci. Poate că cei care, odată, au fost duşmani într-o fioroasă bătălie pe mare, în care unul a fost învins, iar celălalt învingător, se vor întâlni în secolul douăzeci şi unu ca şi concurenţi pe piaţa corporatistă.

Odată ce veţi înţelege poverile ceva mai bine, veţi începe să vedeţi că entităţile pe care le-aţi întâlnit în această viaţă nu au fost întâmplătoare – şi că fiecare persoană pe care aţi întâlnit-o a fost, de fapt, parte dintr-un potenţial de linii pe care l-aţi creat în Planul Extazului. Ceea ce este interesant, în legătură cu cartografierea în Planul Extazului, este că foarte rar se desfăşoară pe Pământ aşa cum s-a desfăşurat în Planul Extazului. În Planul Extazului, ai tendinţa să zugrăveşti lucrurile în culori foarte vesele. Uiţi cum era să ai o bătătură în palme, atunci când te agăţai prea mult de ceva. Uiţi ce înseamnă să te agăţi prea strâns de ceva. De aceea, când toate se aşează la locul lor în tărâmul material, aventura e aşa de remarcabilă, pentru că ea se coace într-un

mod foarte diferit de cum ai planificat-o înainte – şi apoi, mai e şi elementul de mister pur al uitării vrăjite, care joacă şi el un rol (şi care trebuie să joace un rol). Toate vieţile care se întâlnesc în viaţa asta nu sunt neapărat recunoscute de dinainte – şi n-ar trebui să încercaţi să faceţi asta, pentru că, uneori, s-ar putea să tulburaţi imaginea potenţialului pe care vă străduiţi să-l găsiţi aici. Vă străduiţi să găsiţi sinele. Vă străduiţi să o faceţi cu claritate şi puritate, fără niciun fel de poluare – esenţa brută a naturii voastre frumoase. Cu cât puteţi să îl demistificaţi mai mult, cu atât va deveni mai real. Când încercaţi să-l încadraţi într-un context cosmic, pentru a reconcilia fiecare situaţie, deseori tulburaţi imaginea. Relaţiile nu trebuie să fie cosmice – e o glumă – ele trebuie să fie doar relaţii. Din centrul acela brut şi dinamic, o să vă apropiaţi de plan mai mult decât dacă încercaţi să scoateţi lucrurile din context şi să le transformaţi în ceva ce nu au fost niciodată; atunci, veţi ajunge la povara de a crea fantome care nu fac decât să sfârşească prin a vă supăra.

Deseori, fiecare viaţă împlineşte spaţiul de contemplare pe care îl crcăm – oricât de lungă, de complicată sau de scurtă ar fi – iar adevăraţii şi minunaţii noştri prieteni, în realitate, sunt o apariţie din viitor, niciodată din trecut, pentru că Planul Extazului este locul unde se naşte viitorul. Şi o să spuneţi:” Dar de ce să venim până aici, jos, doar ca să trăim câţiva ani şi să putem să rezolvăm ceva? Oare chiar merită?” Bineînţeles că merită. Atunci când ştii că eşti etern, merită să joci rolul chiar şi numai pentru un an. Voi sunteţi micii Dumnezei care au încercat, dar au fost prinşi. Asta m-am străduit să vă învăţ, în tot timpul acesta cât aţi fost cu mine. Aţi fost prinşi într-un veşmânt a cărui natură este atât de înapoiată faţă de natura voastră. Existenţa sa covârşitoare, în acest timp care se mişcă lent, v-a înstrăinat de starea voastră întreagă. Trebuie să vă terminaţi treaba, nu atât ca să puteţi să mergeţi acasă, cât ca să terminaţi poverile pe care natura omului nu a fost în stare să le depăşească, pentru a putea să vă eliberaţi din această încâlceală cu natura voastră laşă de trup omenesc.

Ratarea liniei temporale create în Planul Extazului

Ceea ce este important este că aţi creat o linie temporală bazată pe

circumstanţa în care nu aţi fi ales să veniţi aici, la această şcoală. Acum treizeci şi cinci de mii de ani, în căsuţa mea – lângă dansul flăcărilor, cu paloşul sprijinit într-un colţ şi în mijlocul inelelor de fum din pipa mea – eu am creat amintiri ale viitorului, în care avea să se desfăşoare această linie temporală de acum. Motivul pentru care e important să ştiţi asta este că aţi avut la dispoziţie această informaţie în Planul Extazului şi că aţi transformat acea linie temporală în aceasta. Linia temporală pe care v-am spus să o trasaţi fără a implica învăţăturile, fără corpul de cunoaştere al Marii Lucrări, ar fi fost viaţa pe care aţi fi avut-o întotdeauna, în care aţi fi făcut o alegere care urma un status quo, în loc să dea ascultare sufletului.

Vreau să înţelegeţi că această învăţătură va avea multe ramificaţii în contemplarea voastră. Cu siguranţă o să înţelegeţi şi o să aveţi răspunsuri şi cunoaştere despre atât de multe lucruri, astfel că viaţa n-o să mai fie aşa de tulburătoare şi de serioasă. O să înţelegeţi că povara a fost ridicată, pentru că a fost dată cunoaşterea.

Câţi dintre voi aţi simţit ceva în piept, atunci când mi-aţi auzit numele? câţi dintre voi aţi simţit ceva acolo citindu-mi cuvintele? Sufletul a înregistrat informaţia cu mult timp înainte ca voi să fi venit aici. Ştiţi cât de des vă vorbeşte sufletul? În planul acesta, voi numiţi asta conştiinţa voastră, dar este vorba de suflet. Sufletul face să vă apară în piept o presiune puternică, atunci când faceţi un pas împotriva a ceva ce este o oportunitate – şi simţiţi asta în piept, înseamnă că aţi ratat linia temporală predestinată. Aţi făcut asta în atâtea vieţi – ştiu, pentru că încă mai aveţi treburi neterminate. Fiecare viaţă în care a fost programată o treabă neterminată a fost înregistrată de suflet ca linie de destin, iar în momentul în care aţi ajuns la linia aceea de destin şi aţi făcut alegerea să deveniţi umili, mândria v-a stat în cale şi aţi ales să o urmaţi pe ea, în loc să daţi ascultare umilinţei. Acesta e momentul în care această presiune s-a insinuat în viaţa voastră, dar voi i-aţi ratat linia temporală. Aceea a fost oportunitatea care a fost creată în ceruri ca să vă terminaţi treaba, pentru că linia temporală, la nivel magnetic, este o linie lungă de destin – şi o programăm o singură dată.

Există o multitudine de motive contemporane pentru care aţi apucat-o împotriva a ceea ce aţi simţit în sufletul vostru. Poate că nu era politicos să faceţi lucrul acela. Poate că lucrul acela fusese făcut unei persoane pe care o

dispreţuiaţi, sau pe care o invidiaţi, sau pe care eraţi geloşi. Poate că, dacă aţi fi făcut lucrul acela persoanei respective, aţi fi acţionat împotriva obiceiurilor acceptate social. Poate că eraţi o persoană importantă într-un grup, iar grupului nu îi plăcea de acea persoană. Însă persoana aceea a fost mesagerul vostru – şi în loc să daţi atenţie nevoii sufletului, aţi cedat presiunii popularităţii şi conştiinţei sociale.

Câţi dintre voi aţi auzit poveşti despre oameni buni – despre care credeţi că sunt buni sau despre care se spunea că sunt buni – care, după o întâmplare ce le-a schimbat viaţa, au muncit din greu toată viaţa lor, n-au făcut decât bine, au slujit şi au servit şi au. Fost blânzi cu alţii, care fac tot felul de lucruri şi se dăruiesc în toate părţile, dar se pare că nu li se întâmplă decât lucruri rele? Ce credeţi că o îndeamnă pe o femeie să îşi irosească tinereţea pe o religie care o foloseşte doar ca să facă bani în numele lui Christos, să slujească în mediul murdar şi plin de boală al unei ţări, ca să fie onorată ca martir în toată lumea? Dacă îl iubea aşa de mult pe Dumnezeu şi credea în el, de ce a îmbătrânit şi s-a îmbolnăvit? E o ipocrizie evidentă. De ce i s-a întâmplat asta acestei creaturi şi de ce această creatură face asta o viaţă întreagă? Pentru că a ratat ocazia de a rezolva ceva, mai devreme în viaţă – şi şi-a petrecut tot restul vieţii plătind pentru asta. Nu poţi să dai destul, să faci destul, nu poţi să fii destul de bun, nu poţi să fii destul de drăguţ, pentru că niciodată, niciodată nu scapi de presiunea aceea din piept. De aceea încerci să compensezi, dar nu poţi să compensezi. De ce se întâmplă aşa? Conştiinţa şi energia creează natura realităţii. Dumnezeul acesta a creat această viaţă ca să ajungă să împlinească treaba neterminată şi şi-a dat restul vieţii ca să facă cunoscut necunoscutul – aventura dorită. Acel singur incident a fost important, pentru că a mai existat şi o altă fiinţă spirituală, care s-a oferit voluntar să fie acel mesager, pentru că asta o ajuta şi pe ea – şi în acel incident nu mai e niciun program. Entitatea se străduieşte tot restul vieţii săşi depăşească durerea din piept. Străduinţa este realitatea care e creată, dar durerea nu dispare.

Ceea ce mă străduiesc să vă spun este că, atunci când va ascultaţi sufletul şi Spiritul, urmaţi cea mai măreaţă şi cea mai dreaptă cale pe care aţi ales-o vreodată. Aveţi cea mai mare oportunitate pe care aţi ales-o vreodată, de 35.000 de ani încoace. Aţi luat deciziile corespunzătoare cu privire la toate oportunităţile care vă apar în cale, pentru că, dacă aţi fi mers împotriva a ceea

ce simţiţi, care v-ar fi linia temporală?

Eu sunt învăţătorul vostru – demult, am fost conducătorul vostru – şi iubesc în voi Dumnezeul care sunteţi. Asta este ceea ce iubesc la tot ce este. Mă aflu aici ca să vă învăţ cum să fiţi asta şi cum să înţelegeţi totul, pentru că aţi cerut asta, în această existenţă. Eu am făcut planul. Voi aţi dorit sa participaţi. Ce o să vă aducă această linie temporală? Libertate pură şi totală. Marea Lucrare se referă la împăcarea cu conştiinţa omenească din cutie, cu gândirea limitată. Se referă la cât de important este gândul vostru obişnuit şi la ce întemeiază el pentru voi. La împăcarea cu victimizarea, pentru că în Planul Extazului nu există victime. Există doar oportunitate. Sufletul nu o vede ca pe o victimizare – şi nici maestrul nu o vede aşa. Numai creatura omenească o vede în acest fel.

SCHIMBAREA LINIEI TEMPORALE PRIN MAREA LUCRARE

Sunt aici ca să vă învăţ toată această cunoaştere fantastică şi să înţelegeţi că, dacă aţi crede în puterea conştiinţei voastre de a manifesta cartonaşele în timpul disciplinei Lucrul pe Câmp®, atunci ceea ce vă spun eu este adevărul. Cartonaşele voastre sunt mesageri care vă spun direct că ceea ce v-am zis eu este adevărul, pentru că funcţionează. Funcţionează pentru cei care vor să fie aşa. E foarte simplu. Nu e greu.

Atunci când faceţi alegerile corecte şi vă urmaţi sufletul, încheiaţi ceva, undeva. Ştiţi asta, pentru că dintr-odată, e ca şi cum de pe umerii voştri s-ar fi ridicat o povară uriaşă şi grea – jugul pe care îl purtaţi. Nu puteţi să spuneţi cu exactitate ce anume a făcut asta, dar dintr-odată, există o uşurare a fiinţei. Jugul este îndepărtat. Destinul a fost împlinit şi încheiat. Acum, sunteţi din nou agenţi liberi. Eu mă străduiesc să vă aduc în locul acela, fără ca voi să trebuiască să o luaţi razna şi să mai creaţi şi alte lucruri de care să trebuiască să vă îngrijiţi. Mă străduiesc să vă aduc într-un loc unde să înţelegeţi că există potenţiale multiple de linii temporale, care există simultan – şi că, în fiecare clipă, vă aflaţi pe o altă linie temporală; indiferent ce corp aveţi, corpul acesta e suficient de bun – în orice clipă, vă aflaţi pe altă linie temporală. Cât de important e acest lucru? Toţi cei pe care îi cunoaşteţi sunt oameni care nu ştiu

asta. Ei ştiu doar să trăiască pentru faima şi recunoaşterea pe care o obţin din partea altora. Trăiesc pentru a fi acceptaţi de semenii lor şi de propria lor cultură, ceea ce înseamnă că trăiesc pentru o iluzie care nu are nimic de a face cu evoluţia sufletului şi cu Sfântul său Spirit. E o viaţă irosită – irosită. Nu puteţi să vă întindeţi, să apucaţi o altă linie şi să vă ţineţi de ea, să o lăsaţi să vă tragă în direcţia ei. Nu puteţi să faceţi asta. Nu despre asta e vorba. Ideea e să înţelegeţi că aveţi o gamă largă de potenţiale din care să alegeţi şi că modul în care ajungeţi pe acea linie temporală este prin încorporarea destinului aceluia în reţeaua voastră neuronală şi proclamarea lui ca şi gând obişnuit. Atunci când faceţi acest lucru cu măiestrie, vă veţi afla pe acea linie temporală.

Să nu-mi spuneţi că sunteţi supraponderali din cauza geneticii voastre. Asta n-o să mai ţină. E vorba de un lucru de care vă pasă suficient de mult încât să vă consume. Nu vă gândiţi decât să mâncaţi. Asta e o înrobire. Atunci când schimbaţi liniile temporale, vă aflaţi pe o altă linie genetică. E acelaşi lucru cu a nu mânca destul, pentru că vreţi să fiţi acceptabili. Credeţi că frumuseţea înseamnă o piele întinsă pe oase – o frumuseţe aproape de moarte. Poate că e frumos, dar nu contaţi pe asta, ca să vă ajute să scăpaţi de marea intimidare[7]. Frumuseţea asta n-o să supravieţuiască. Linia aceea temporală este o altă viaţă – şi făcând această lucrare, treceţi pe o altă linie temporală. Cine poate să spună că sănătatea are legătură cu mâncarea? Ea are legătură cu o stare a minţii. Există oameni sănătoşi care mor de cancer. Cum vă împăcaţi cu asta? Există oameni care sunt atât de sănătoşi încât nu mănâncă decât seminţe ecologice pentru păsări şi care nu vor să mănânce nimic din ce e viu. Şi ce este napul? Este viu. Are conştiinţă. Oamenii aceştia spun: „Nu vreau să mănânc nimic din ce este viu, nimic ce are sânge roşu.” Păi, uitaţH/a la o roşie sau la o sfeclă. Ce culoare are sângele lor? Nu e important ce mâncaţi; important este ce sunteţi. Nu o să deveniţi nemuritori fugind de ceva în fiecare zi. Nu o să deveniţi nemuritori cu ajutorul hranei pe care o mâncaţi. Nu o să deveniţi nemuritori prin vinul pe care îl beţi. Nu o să se întâmple aşa. O să deveniţi nemuritori numai atunci când vă trece prin minte să deveniţi nemuritori. Când lucrul acesta este ceva atât de obişnuit pentru voi, atunci sunteţi prinşi pe acea linie temporală.

---

7 A se vedea Ramtha, Our Evolution in a Changing World, [Evoluţia noastră într-o lume în schimbare, n.tr.J, DVD. Şcoala de Iluminare a lui Ramtha, Ramtha în Mexico City, 20 noiembrie 2006.

De ce e important să faceţi Marea Lucrare? Pentru că, atunci când faceţi această lucrare cu toată puterea voastră şi cu toată fiinţa voastră, când ştiţi că ea e exprimată în gând obişnuit şi când ştiţi, pur şi simplu, că sunteţi ea, atunci acesta e destinul vieţii voastre. Potenţialul unei linii temporale este determinat de alegerea personală. Privind înapoi, la viaţa voastră, câte alegeri aţi făcut, care v-au afectat viaţa în mod clar, într-un fel sau altul? Câte alegeri aţi făcut? Când aţi încetat să mai luaţi droguri? Puteţi să vă daţi seama de alegerea pe care aţi făcut-o? îi vedeţi pe cei care au continuat? Mergeţi la cimitir sau la morgă şi găsiţi un cadavru care nu s-a lăsat niciodată. Priviţi-l. Pătrundeţi înlăuntrui lui. Deschideţi-i craniul. Deschideţi-i intestinele.

Priviţi-i creierul. Aţi făcut alegerea să vă opriţi? Dacă n-aţi fi făcut alegerea să vă opriţi, aţi fi arătat ca unul care a făcut alegerea să rămână pe acea linie temporală?

Vedeţi cum v-aţi schimbat viaţa? E important să ştiţi cât de puternici sunteţi. E important să ştiţi şi că asta – ceea ce se numeşte voi şi cu mine – a fost o alegere pe care aţi făcut-o. Şi dacă eu nu aş fi făcut alegerea, în viaţa mea, unde aţi fi voi, iubiţii mei? Unde am fi noi acum, dacă acum 35.000 de ani eu n-aş fi făcut o alegere, o singură alegere? Unde am fi? Ne-am cunoaşte? Am fi aici împreună, în secolul douăzeci şi unu? Aţi cunoaşte persoana care stă lângă voi? Aţi fi măcar în corpul acesta? V-aţi fi căsătorit cu persoana cu care v-aţi căsătorit? Aţi fi avut copiii pe care îi aveţi? Aţi avea părinţii pe care îi aveţi? Aţi fi ştiut ceea ce ştiţi? Acum treizeci şi cinci de mii de ani – o singură alegere.

Eliberându-ne sufletul

Vreau să înţelegeţi cât sunt de importante deciziile şi alegerile în viaţă. Nu vorbesc de alegerile cu care vă daţi mari. Atunci când vă daţi mari cu o alegere, n-aţi făcut-o niciodată. Când alegerea este atât de naturală pentru voi şi când este gând obişnuit, atunci aţi făcut-o. Până ce nu sunt făcute în felul acesta, n-o să fie niciodată alegeri adevărate, iar treaba neterminată o să fie tot acolo şi tot neterminată.

Cum influenţează asta presiunea din piept, pe care tot vinul, toate drogurile, femeile, bărbaţii şi poate toţi banii din lume n-o pot îndepărta? Le-aţi

încercat pe toate, iar durerea e tot acolo, din cauza unei alegeri pe care aţi ratat-o. Oare e posibil să vă eliberaţi de ceva ce aţi ratat şi să vă îndepărtaţi presiunea din viaţă? Există o mulţime de oameni trişti în această şcoală. Sunt trişti şi nu ştiu de ce. Tocmai v-am spus de ce. Există putere în această cunoaştere? Absolut, căci ce e mântuirea, dacă nu o alegere bine plasată? Mântuirea vine dintr-o alegere iluminată. Fiecare îşi are problemele lui cu sufletul şi cu conştiinţa. Nu puteţi să vă ascundeţi de asta – pentru că voi sunteţi asta. Nimeni nu e perfect la această şcoală şi, din câte pot să îmi dau seama, n-am întâlnit niciodată pe nimeni care să fie perfect. Aş găsi o astfel de persoană plictisitoare.

Şi atunci, cine vă decide destinul? Destinul nu se referă la vreun Dumnezeu străin, care are nişte sfori cu care vă manipulează. Asta e o gândire superstiţioasă şi primitivă. Destinul este format din alegeri autoorganizate şi iluminate, experimentate în mod obişnuit. Depinde de voi. Puteţi să faceţi lucrarea, sau puteţi să vă gândiţi să fumaţi sau să mâncaţi, în loc să alegeţi existenţa aceasta. Toate astea sunt scuze ca să ieşiţi din ceea ce faceţi. E aceeaşi atitudine pe care aţi avut-o timp de 35.000 de ani. De aceea, singurul lucru care v-a oprit să porniţi în marea aventură cu cei mari, care acum se află de partea cealaltă a Punctului Zero, este probabil o mică atitudine. Dar voi o ignoraţi în continuare, în schimbul plăcerilor trupeşti.

Vorbim despre învierea Spiritului Sfânt şi despre cum suntem prinşi în ea. A fi prins în Spiritul Sfânt nu înseamnă că suntem „prinşi” în corp, pentru că atunci nu suntem corpul nostru şi transcendem ceea ce este trupesc. Dar voi alegeţi mereu ceva pentru corpul vostru trupesc, în locul lucrării silitoare a Spiritului care a trăit în Planul Extazului.

IUBINDU-VĂ VIAŢA ÎNTRU NEMURIRE

Vălul dintre om şi Dumnezeu este foarte subţire. Linia dintre bucurie şi jalnică nefericire este foarte subţire. Lucrul care ne scoate din jalnica nefericire este alegerea bucuriei. Ceea ce ne duce în sănătatea perfectă este alegerea de a fi asta, în loc să fim boală şi suferinţă. Ceea ce ne permite să înflorească un Dumnezeu frumos este alegerea lui Dumnezeu şi nu a corpului nostru – iar

acesta este un văl foarte subţire.

Fanaticii din lume, care se împotrivesc propriei lor linii temporale, sunt făcuţi să se simtă vinovaţi din cauza corpului lor. Nu vorbesc de a te simţi vinovat că ai un corp. Ar trebui să fiţi fericiţi că aveţi un corp, să onoraţi faptul că aţi făcut ceva corect şi că sunteţi în viaţă aici. Nu sunt aşa de sigur că aceeaşi garanţie poate să aibă loc şi în viaţa următoare, dar aţi făcut-o corect. Nu vorbesc despre abuzul asupra corpului. Există oameni care, multă vreme, au crezut că, pentru a îl alege pe Dumnezeu, trebuie să facă trupul să sufere. E incorect, pentru că Dumnezeu este şi trupul. Ceea ce transformă trupul în Dumnezeu este Spiritul, care se eliberează de trup şi împuterniceşte trupul întru Dumnezeu. Atunci când Spiritul este încuiat în corp, el este aservit nevoilor trupeşti. Atunci când este eliberat, el va salva trupul.

Asta nu înseamnă să vă urâţi trupul, să îl înfometaţi până la moarte sau să îl ucideţi cu mâncare. Nu înseamnă să îl neglijaţi, să nu-l spălaţi şi să nu-l îmbălsămaţi cu apă de trandafiri şi cu iasomie. Nu înseamnă să nu îl îngrijiţi, înseamnă că, atunci când vă ajunge ceasul lui Dumnezeu, atunci vă lăsaţi lui Dumnezeu şi puneţi corpul să se odihnească. De aceea facem această lucrare – cum ar fi disciplina Twilight®[8], întinşi. În clipa aceea, trupul a fost hrănit, curăţat, uşurat şi nu mai are nevoie de atenţie. Acum, toată atenţia se concentrează pe lucrare.

Cât este de greu acest lucru? Nu e greu. Cu cât deveniţi mai asemenea lui Dumnezeu, cu atât corpul vostru va deveni mai frumos. Cu cât sunteţi mai mult în Spirit, cu atât va fi mai frumos trupul vostru, atunci când Spiritul acela se întoarce în el. Cu cât sunteţi mai liberi în Spirit şi neîmpovăraţi de tragediile gândirii conştiinţei sociale, cu atât mai glorios va funcţiona creierul. Cea mai mare iubire pe care puteţi să i-o daţi corpului este să zăboviţi în sânul lui Dumnezeu şi să concepeţi nemurirea pentru acest corp. Să nu lăsaţi corpul să moară este cea mai mare iubire. Atunci când reveniţi în trup, e ca un nou-născut. În obraji e o roşeaţă care nu a mai fost acolo de pe când eraţi prunci, iar ochii sunt limpezi şi jucăuşi. Respiraţia e sărutată cu dulceaţă. Trupul e rafinat şi puternic şi reprezintă puterea Spiritului Sfânt care există în el, pentru că, acum, acesta există, iar voi aveţi tinereţe continuă. Cel mai bun lucru pe care puteţi să îl faceţi pentru corp este să nu îl lăsaţi niciodată să moară.

8 A se vedea Glosarul.

Acesta nu e un abuz. Spiritul nu caută trupul pentru toate plăcerile sale. Trupul nu ar trebui făcut răspunzător de răutatea unei conştiinţe şi a unei minţi distorsionate.

Eu sunt aici ca să vă învăţ toate astea şi să vă alimentez cu atâta cunoaştere. E o bucurie să aveţi atâtea alegeri de făcut, atâta înţelegere – şi să fiţi eliberaţi de superstiţiile voastre, de teama voastră care vă chinuie, să înţelegeţi că sunteţi cu adevărat Dumnezeu. Nu există niciun motiv pentru care să fiţi trişti în acest sens. Trebuie doar să fiţi asta.

Karma şi liberul arbitru

Există o discuţie care susţine că viaţa aceasta a fost predestinată – iar eu v-am spus mereu că nu este aşa. Dacă viaţa este predestinată, atunci asta înseamnă abolirea liberului arbitru, care înseamnă permiterea şi creativitatea deplină a evoluţiei. Dacă nu i se permite impulsul liberului arbitru fiecărui suflet şi fiecărui Spirit, atunci acestea nu au nicio mişcare. Ca urmare, ele nu sunt conştiinţă şi energie, ci pur şi simplu, sunt conţinute ca potenţial, în Vid. Liberul arbitru este cel care permite mobilitatea unei existenţe singulare. Fără liberul arbitru nu e existenţă. Pentru a putea să vă raportaţi la asta, cel mai bine trebuie să înţelegeţi şi să vă imaginaţi un Spirit liber şi iubitor, o fiinţă omenească azvârlită în închisoare pentru tot restul vieţii ei, fără nicio fereastră, fără aer curat şi fără lumină. Asta înseamnă să nu ai liberul arbitru. Pedeapsa supremă pe care un om poate să o exercite asupra altui om este să îi ia liberul arbitru, cel mai mare dar, pentru că, fără acesta, nu există viaţă.

Ca să încheiem această discuţie – dacă viaţa voastră este prestabilită de domnii karmei? — nu este. Este ea predestinată? Nu, nu este, pentru că asta ar împiedica existenţa liberului arbitru. Însăşi ideea de karma interzice liberul arbitru. Karma nu există – o altă declaraţie fantastică.

Ori de câte ori vă depărtaţi de nevoia sufletului de încheiere şi de împlinire, asta e natura aspră a creaturii omeneşti. E şi o declaraţie care arată ignoranţa voastră spirituală – că nu aţi crea un corp care să fie conştient pe deplin de amintirea a cine sunteţi, atunci când aţi venit într-un corp nou. Tot n-aţi înţeles. Când vă naşteţi din pântecele unei femei şi din coasta unui bărbat şi

când veniţi prin canalul cervical, vă naşteţi ignoranţi, orbi şi aţi băut vinul fermecării şi al uitării. Nu vă amintiţi cine sunteţi. Nu ştiţi care e planul, pentru că v-aţi pierdut timpul şi spaţiul, de dragul trupului în care se află treaba voastră neterminată. Încă nu v-aţi gândit că data viitoare, în Planul Extazului, ar trebui să vă amintiţi să includeţi şi amintirea deplină a cine sunteţi atunci când veniţi în corp – o sugestie de la învăţătorul vostru. De ce ar spune unii că aşa ceva nu e posibil? Spuneţi-mi un lucru care nu e posibil în împărăţia cerurilor şi o să vă arăt un Dumnezeu defect. Totul este posibil. Doar că nimeni nu s-a gândit încă la toate. Chiar şi în Planul Extazului există un status quo. Nu-i aşa că e interesant?

Virtutea de a da naştere unei noi generaţii

A fi tată şi mamă următoarei generaţii trupeşti – un dar pentru Dumnezeii încă nenăscuţi – le dă părinţilor o cale de a reveni acasă, de a intra. Nu există dar mai mare pe care poate să îl facă o femeie, decât să îşi distrugă corpul tânăr de dragul unui copil. Pământul este numit Mama divină, pentru că s-a distrus pe sine, dând naştere vieţii de multe ori la rând. Aş susţine că nu e nimic mai frumos, în toată creaţia, decât o femeie care a adus viaţă în lume, prin pântecele ei. Nu e nimic mai frumos. De ce spun asta? N-o să ştiţi niciodată cât sunt de frumoase, până în clipa în care n-o să aveţi trup, iar trupul va fi lucrul de care aveţi nevoie cu disperare ca să vă împliniţi visul. Atunci, asta o să fie pentru voi cel mai frumos lucru care există în planul pământesc. Asta nu vă spune – şi nici nu este vreo lege în şcoala asta – să o luaţi razna acum. Cunosc bărbaţii şi ştiu cum ar folosi-o ei: „Hai să facem un mic Dumnezeu fericit în noaptea asta.” Nu e nimic nou sub soare, Horatio. Nu, asta nu e o premisă obligatorie pentru această şcoală.

Ceea ce vreau să înţelegeţi este că mulţi dintre voi aţi venit în această viaţă şi nu sunteţi în cea mai bună stare ca să aduceţi pe lume copii, pentru că nu vă înţelegeţi bine – nu cu voi înşivă, ci cu corpul vostru. De asemenea, există mulţi dintre voi care au avut mai mulţi copii în ultimele câteva vieţi, lucru care probabil că a contribuit la explozia de populaţie. Şi cum de ştiu asta? Pentru că, în ultima voastră viaţă, aţi fost catolici. Dacă ar fi după voia

castraţilor acelora în robe roşii şi a Papei aceluia castrat, n-ar mai exista nicio populaţie. Slavă Domnului că, măcar, ei cred în asta pentru alţii. În niciun caz nu vă sugerez că pe cei dintre voi care nu aţi avut copii o să vă aştepte ceva probleme. Fiecare cu ale lui. Numai voi ştiţi ce sunteţi presaţi să faceţi şi ce nu sunteţi presaţi să faceţi. Dacă vă urmaţi sufletul, o să faceţi întotdeauna ceea ce trebuie. Dacă sufletul vă presează să faceţi copii, atunci faceţi ceea ce trebuie. Dacă sufletul vostru simte să nu faceţi copii, atunci aceasta este alegerea cea bună.

Toate cuvintele frumoase pe care le-am folosit în această învăţătură, le-am rostit cu mare pasiune şi cu mare aplomb. Deşi nu puteţi să vedeţi aceste linii temporale, eu am făcut vizibilă pentru voi o viaţă alternativă, pe care acum o ştiţi foarte clar. Dacă aţi fi cinstiţi cu voi înşivă, aţi putea să ştiţi şi să vedeţi exact unde duce linia acelei vieţi, uneori urmând ceea ce pare a fi extrem de ridicol şi de fantastic. Dacă vă ţineţi de chemarea sufletului dinlăuntrul vostru, atunci aţi luat decizia cea bună. Pentru că toţi cei care aţi ascultat această învăţătură, m-aţi simţit şi mi-aţi simţit cuvintele şi mesajul, mi-aţi simţit amintirea. Şi, mai presus de toate, aş vrea să îmi fi simţit iubirea pe care o am pentru voi. Aţi luat o hotărâre corectă.

În armata mea erau peste două milioane de oameni. Aici, la această şcoală, s-au adunat câţiva – ceea ce ne spune că mai sunt încă mulţi, care nu se află aici. Mai am şi o altă şcoală, într-un alt univers, departe, într-un alt sistem. E foarte avansată, extrem de frumoasă – iar cei care, odinioară, au luptat alături de voi în bătălie aprigă au apărut acum, într-o formă umană foarte frumoasă, altundeva – şi unii dintre ei sunt acolo. Alţii au pierit deja înainte să vină aici. Mai sunt şi cei care au simţit asta şi nu au venit. Suntem conectaţi pe o linie a vieţii, pentru că am petrecut împreună momente foarte dinamice, emoţionale, care au schimbat lumea. Există aici realităţi mai profunde decât ceea ce pare să fie la suprafaţă.

Ceea ce v-am învăţat aici ştiu foarte bine. Eu n-am murit niciodată – şi asta e normal. N-am murit niciodată. Am ales o linie a vieţii foarte specială, după ce am fost înjunghiat. Mi-a luat şapte ani ca să îl contemplu pe Dumnezeu, dar natura a fost viaţa mea – natura şi vântul. Un gând obişnuit simplu. Niciodată n-am fost un om al zăpăcelii, niciodată. Niciodată n-am zăbovit pentru că nu ştiam ce să fac. Am zăbovit pentru că am aşteptat

momentul potrivit. N-am avut neplăcerea de a fi zăpăcit, în viaţa mea. Voi se pare că sunteţi blestemaţi cu asta. Când am luat hotărârea să-mi pun pasiunea în direcţia vântului, am înţeles o nemurire – şi n-a existat nimeni să-mi spună că greşesc. Mi-am pus pasiunea în asta şi aşa a fost. N-am regretat-o niciodată. Nu m-am gândit niciodată că fac o greşeală. N-am făcut niciodată nicio greşeală. Am făcut-o doar pentru că într-acolo m-a dus iubirea mea. Aşa că n-am murit.

Ştiu ce înseamnă să faci recapitularea vieţii, pentru că am fost cu mulţi dintre voi, în recapitularea voastră. Eu n-am făcut niciodată recapitularea vieţii. N-am nevoie de asta. N-am regretat nimic şi am iubit totul. Ce să fie de recapitulat? Şi de ce să-mi fi pierdut memoria? N-am avut alt corp în care să vin. Le-am conţinut pe toate. De ce să nu mă aflu aici, în secolul douăzeci şi unu? Am visat asta întru existenţă. Eu înţeleg destinul.

Ceea ce v-am învăţat e ceva ce ştiu. Aşa cum v-am prezentat-o, ştiu unde vă duce. Ştiu că nemurirea e regula. Aceasta e cea mai măreaţă linie potenţială de viaţă şi cea mai normală. Aproape orice altceva e întotdeauna întortocheat şi interconectat din cauza regretelor. Eu n-am avut asta – şi v-am învăţat cum să aveţi şi voi o viaţă în care nu există asta. Asta nu înseamnă că v-am jefuit de viaţa voastră. Asta vă trezeşte, ca să faceţi o alegere de a îmbunătăţi viaţa pe care o aveţi deja, ca să o păstraţi şi să o faceţi mai dulce, mai frumoasă – şi să aveţi puterea să iubiţi fără echivoc.

Vă iubesc. Mă uit la fiecare dintre voi, aşa cum sunteţi. Ceea ce sunt eu aproape că nu poate să fie conţinut în acest corp, căci sar în sus de bucurie când mă uit la voi. Nu ştiţi cât îmi sunteţi de dragi – fiecare dintre voi – şi cât de frumoşi ştiu că sunteţi. Orice om, orice persoană care n-a reuşit să vă vadă frumuseţea – pentru mine nu există nereuşita aceasta. Doar asta sunteţi pentru mine – şi fiecare dintre voi sunteţi unici. Vă iubesc, vă iubesc datorită vieţii mele măreţe şi datorită alegerilor pe care le-am făcut şi care mi-au permis să fiu astfel. Asta este – şi asta a fost întotdeauna – natura fiinţei mele: să nu fiu niciodată nesincer în privinţa a ceea ce sunt. Ceea ce am spus că sunt, aceea am şi vrut să spun. Ceea ce am făcut, am făcut cu sinceritate, nu cu viclenie. Pur şi simplu, am fost eu însumi. De aceea pot să vă iubesc aşa de mult. Nu am nimic care să mă oprească să o fac.

Vă celebrez frumuseţea şi celebrez bogăţia care vine înspre voi. Celebrez ceea ce aţi câştigat dreptul să aveţi. Ştiu că voi nu puteţi să vedeţi asta. Nu e vorba de vedere aici.

E vorba de a simţi şi de a fi asta. Şi atunci o să vedeţi ce face o alegere.

Niciodată, în această lucrare, nu v-am cerut să deveniţi ceva ce ar fi rănit o altă creatură, o altă persoană, sau ceva care v-ar fi degradat în vreun fel pe voi sau pe cei pe care îi iubiţi, sau care v-ar fi făcut să fiţi mai puţin decât sunteţi. N-o să găsiţi niciodată aşa ceva în lucrarea mea – niciodată. Am vrut să ştiţi asta. Am vrut să ştiţi cât sunteţi de speciali şi cât de strălucitori sunteţi – o strălucire pe care, acum, voi nu o puteţi vedea. Cineva ar fi trebuit să vă spună asta demult.

Totul e posibil în Dumnezeu în cele din urmă, vreau să vă spun că totul este posibil în Dumnezeu – totul. Lipsa voastră de cunoaştere vă opreşte de la ceva ce simţiţi că vă scapă. Vă scapă numai ceea ce nu cunoaşteţi. Dacă aţi simţit că v-a scăpat ceva, atunci aşa este. V-au scăpat multe. Ce anume n-aţi putut să ştiţi pentru că nu aveaţi cunoaşterea necesară ca să înţelegeţi ce anume vă scapă? Deja v-au scăpat multe în această viaţă, pentru că nu aţi ştiut şi nu aţi avut instrumentele cunoaşterii necesare pentru a înţelege cum trebuie. Dacă le-aţi fi avut, aţi fi fost mult mai departe.

Ştiind că deja aţi ratat multe, de ce să vreţi să mai rămâneţi în limitările voastre? De ce aţi mai vrea să staţi şi să discutaţi despre cât sunteţi de daţi peste cap? De fiecare dată când spuneţi asta, asta devine legea şi destinul vostru. Când o să renunţaţi la asta? Acele declaraţii prosteşti, pline de mândrie, degradante, prin care vă victimizaţi – ele vă neagă măreţia, iar asta este cauza iniţială, care vă face să pierdeţi trenul către glorie.

Când o să luaţi hotărârea să nu fiţi zăpăciţi şi să nu fiţi bolnavi? Când o să luaţi hotărârea să fiţi genii, ca să nu trebuiască să vă mai chinuiţi? Când o să vă daţi seama, în sfârşit, că toate grijile din lume n-o să împiedice ceea ce aţi ales să fie, pentru că voi sunteţi cei care aţi pus acel lucru în mişcare.

De ce să vă îngrijoraţi pentru ceva ce aţi putea să corectaţi cu mintea voastră într-o clipă? Câte zile trebuie să mai fiţi slabi şi să rataţi o realitate incredibilă? Manifestările voastre legate de bogăţie şi de sănătate, de

Dumnezeu realizat, de nemurire, de o minte nu numai frumoasă, dar şi plină de înţelepciune, de onoare şi de neînfricare – câte zile o să mai amânaţi toate astea în viaţa voastră? Dacă îmi spuneţi: „Maestre, nu eşti realist”, o să vă râd în faţă. Eu sunt întotdeauna realist. Voi nu sunteţi realişti. Voi aţi ratat foarte multe, dar nu mai e nevoie să fie aşa. Eu vă spun că cel mai bun mod de a ieşi din asta e să lăsaţi totul la o parte şi să daţi voie lui Dumnezeu, să dedicaţi acele momente pur şi simplu numai Marii Lucrări şi apoi să mergeţi să le trăiţi – să le trăiţi. Atunci o să vedeţi despre ce vorbesc.

Vă iubesc – şi o să fiu cu voi, în visele voastre.

Aşa să fie.

Ramtha

HARTA UNUI MAESTRU CĂTRE MĂREŢIE ŞI EXTRAORDINAR

LISTA

Acestea sunt câteva dintre afirmaţiile din Lista pentru crearea destinului personal, predată de Ramtha. Studenţii se inspiră din aceste afirmaţii pentru a crea tiparele gândirii obişnuite şi ale destinului viitor pe care doresc să le manifeste şi să le experimenteze. Studenţii sunt încurajaţi să ajusteze şi să modifice Lista, pentru a corespunde intenţiei lor personale. Acest instrument este folosit în disciplinele Twilight®, Create Your Day® Creează-ţi ziua şi Neighborhood Walk® Plimbarea, predate la Şcoala de Iluminare a lui Ramtha.

1. Eu sunt conştiinţa christică realizată.
2. Eu sunt plin de energie vitală.
3. Eu sunt mintea mea mai profundă.
4. Eu sunt mintea lui Dumnezeu.
5. Tatăl şi cu mine suntem una.
6. Eu sunt puterea lui Dumnezeu. Eu sunt Dumnezeu.
7. Eu sunt inteligenţa atotînţeleaptă, atotcunoscătoare.
8. Eu sunt trezit.
9. Eu sunt iluminat.
10. Conştiinţa mea este extinsă.
11. Eu sunt minte nelimitată.
12. Creierul meu este deschis.
13. Eu sunt una cu tot ce este viaţă.
14. Eu sunt bucurie.
15. Eu sunt iubire.
16. Eu văd pe Dumnezeu în toţi oamenii şi în toate lucrurile.
17. Eu mă iubesc necondiţionat pe mine şi pe alţii.

18. Eu sunt meritoriu.

19. Eu sunt cel care înţelege.

20. Eu sunt drept.

21. Mintea mea mai măreaţă a apărut.

22. Eu sunt nemuritor.

23. Fac altora ceea ce aş vrea să îmi facă ei mie.

24. Eu sunt tot ce este un maestru.

25. Eu sunt libertate deplină.

26. Eu sunt propria mea putere.

27. Eu îmi asum responsabilitatea pentru viaţa mea.

28. Eu sunt impecabil.

29. Eu sunt moral.

30. Eu sunt neînfricat.

31. Eu sunt umil.

32. Abilităţile mele paranormale sunt complet dezvoltate.

33. Eu cunosc gândurile altora.

34. Eu pot să văd lucruri pe care alţii nu le văd.

35. Eu cunosc viitorul şi îmi fac alegerile în consecinţă.

36. Eu am capacitatea de precogniţie.

37. Eu am capacitatea de teleportare.

38. Eu îmi părăsesc corpul în mod regulat şi îmi amintesc de călătoria mea.

39. Eu dorm în Twilight®.

40. Eu sunt un visător lucid.

41. Visele mele sunt vii şi lucide.

42. Eu îmi amintesc visele mele.

43. Eu îmi controlez acţiunile în vise.

44. Eu visez alte dimensiuni.

45. Eu visez experienţe din vieţile anterioare.

46. Eu visez experienţe viitoare.

47. Dumnezeul meu vorbeşte cu mine în starea de vis.

48. Eu călătoresc în dimensiuni.

49. Eu pot să zbor.

50. Eu mă respect pe mine însumi.

51. Eu îi respect pe alţii.

52. Eu îmi experimentez sinele conştient.

53. Eu văd cu vedere deplină corpul meu strălucitor.

54. Eu văd corpul strălucitor al lui Ram.

55. Eu văd clar câmpurile de energie ale fiecărui individ.

56. În fiecare zi, bucuria mea creşte.

57. Eu trăiesc în Acum.

58. Eu sunt Punctul Zero.

59. Eu am viziuni ale Planului auriu al paradisului.

60. Eu merg la casa lui Ram.

61. Eu îmi amintesc de viaţa mea cu Ramtha.

62. Eu îmi amintesc tot ce m-a învăţat Ramtha în timpul vieţii lui.

63. Eu îmi amintesc, îmi amintesc, îmi amintesc.

64. Eu sunt un călător în timp.

65. Eu intru în comuniune cu fiinţe măreţe.

66. Eu am intrat în contact cu entitatea din spatele uşii.

67. Cartea Vieţii mele este deschisă şi eu îmi amintesc.

68. Eu îmi amintesc vieţile mele anterioare.

69. Eu îmi amintesc viitorul meu.

70. Eu sunt imaginaţie fabuloasă.

71. Eu vizualizez cu uşurinţă şi dimensional.
72. Ceea ce imaginez este real.
73. Ceea ce imaginez este realitatea mea primară.
74. Eu sunt un alchimist.
75. Eu am puterea să îmi creez viaţa aşa cum vreau să fie.
76. Eu pot să creez orice vreau.
77. Manifestările mele au loc rapid.
78. Eu efectuez schimbarea. Eu sunt pregătit pentru schimbare.
79. Eu accept schimbarea în viaţa mea.
80. Eu eliberez şi dau drumul trecutului.
81. Eu trăiesc în prezent.
82. Eu sunt evoluat în atitudinea mea.
83. Eu îmi stăpânesc obiceiurile.
84. În fiecare zi, în toate felurile, mi-e din ce în ce mai bine.
85. Pasiunea mea inspiră veneraţie.
86. Eu sunt inspiraţie de sine.
87. Talentele mele ies la suprafaţă şi se revarsă liber.
88. Creativitatea mea se revarsă liber.
89. Eu sunt minte genială.
90. Eu sunt Corpul albastru Blue Body®.
91. Eu pot să îmi accesez Corpul albastru Blue Body® după voie.
92. Eu sunt Shiva, distrugătorul imperfecţiunii şi creatorul noului.
93. Eu sunt maestrul Twilight®.
94. Impresiile mele inconştiente sunt realizate.
95. Sistemul meu reticular de activare este limpede.
96. Eu am capacitatea să îmi înalţ frecvenţa după voie.
97. Eu sunt maestrul mişcării energiei.

98. Eu sunt maestrul concentrării.

99. Puterea mea de concentrare a crescut.

100. Eu pot să mut obiecte cu mintea mea.

101. Eu trec prin pereţi.

102. Eu realizez labirintul.

103. Eu trec dincolo de spaţiul îndoielii şi necredinţei mele personale.

104. Eu sunt vindecător.

105. Dumnezeu curge prin mine în unime.

106. Cei pe care îi ating sunt vindecaţi.

107. Eu sunt maestru al vizualizării la distanţă.

108. Eu am încredere în impresiile mele.

109. Starea mea de cunoaştere există.

110. Eu sunt maestru al manifestării de obiecte în mâna mea.

111. Eu sunt maestru al dansului.

112. Eu sunt maestru al câmpului.

113. Eu îmi găsesc cartonaşele pe gard.

114. Eu simt culorile.

115. Eu văd frecvenţele.

116. Eu sunt mai măreţ decât corpul meu.

117. Eu sunt mai măreţ decât programarea mea genetică.

118. Eu sunt transmutat. Eu încetez să îmbătrânesc.

119. Eu sunt viguros în fiinţa mea.

120. Eu posed tenacitate.

121. Eu cuprind o mare robusteţe.

122. Corpul meu este puternic şi plin de forţă.

123. Corpul meu reflectă perfecţiunea.

124. Corpul meu funcţionează la nivel optim.

125. Eu sunt sănătate şi vitalitate strălucitoare.

126. Sistemul meu imunitar funcţionează la nivelul său optim.

127. Corpul meu este vindecat şi refăcut.

128. Corpul meu este cu zece ani mai tânăr.

129. Corpul meu este cu douăzeci de ani mai tânăr.

130. Eu sunt înălţat.

131. Eu lucrez cu mare bucurie.

132. Eu sunt abundenţă pură.

133. Fabuloasa mea bogăţie a sosit.

134. Eu sunt suveran. Toate datoriile mele sunt plătite.

135. Cămara mea este plină. Sunt abundent.

136. Tot ce vreau, obţin.

137. Tot ce am sperat să am, am obţinut.

138. Eu sunt bogăţie şi abundenţă nelimitată.

139. Paharul meu s-a revărsat.

140. Eu sunt împlinit.

141. Eu sunt suveran la toate nivelurile.

142. Eu transcend limitarea îndoielii şi a necredinţei mele personale.

143. Eu sunt iertat şi născut din nou.

144. Eu ştiu ce vreau.

145. Eu sunt ferm.

146. Eu sunt protejat.

147. Eu am supravieţuit schimbărilor lumii.

148. Eu trăiesc în supraconştiinţă.

149. Eu sunt unul dintre cei puţini şi radicali.

150. Eu sunt tot ce este Ramtha.

151. Eu mă desfăşor în lumea de jos.

152. Eu sunt pace.

153. Eu mă predau călătoriei şi destinului sufletului meu.

EPILOG DE JZ KNIGHT: CUM AU ÎNCEPUT TOATE ACESTEA

„Cu alte cuvinte; *scopul lui este să vină aici şi să vă înveţe să fiţi extraordinari*."

Mă numesc JZ Knight şi sunt proprietara de drept a acestui corp. Ramtha şi cu mine suntem doi oameni diferiţi, două fiinţe diferite. Avem un punct de realitate comun – şi de obicei, acest punct este corpul meu. Deşi, într-un sens, arătăm la fel, de fapt nu arătăm la fel.

Toată viaţa mea, încă de pe când eram micuţă, am auzit voci în cap şi am văzut lucruri minunate, care, pentru mine, în viaţa mea, erau normale. Am fost destul de norocoasă să am o mamă care era o fiinţă umană cu capacităţi mediumnice foarte mari şi care nu a condamnat niciodată ceea ce vedeam eu. Toată viaţa am avut experienţe minunate, dar experienţa cea mai importantă este că aveam această iubire adâncă, atotcuprinzătoare pentru Dumnezeu şi că o parte din mine înţelegea ce este aceea Dumnezeu. Mai târziu în viaţă, m-am dus la biserică şi am încercat să îl înţeleg pe Dumnezeu din punctul de vedere al doctrinei religioase; mi-a fost foarte greu, pentru că acea înţelegere era oarecum în conflict cu ceea ce simţeam şi ştiam eu.

Ramtha face parte din viaţa mea încă de când m-am născut, dar nu ştiam cine este şi nici nu ştiam ce este el; ştiam doar că există o forţă minunată, care păşeşte alături de mine, iar când aveam probleme – şi crescând, am avut parte de multă durere în viaţă – am avut întotdeauna experienţe extraordinare cu această fiinţă care vorbea cu mine. Puteam să îl aud la fel de clar cum vă aud pe voi, dacă ar fi să purtăm o conversaţie. El m-a ajutat să înţeleg o mulţime de lucruri în viaţa mea, care depăşeau ceea ce ai fi primit ca sfaturi în mod normal.

Dar el mi-a apărut în bucătărie abia în 1977, într-o după-amiază de duminică, pe când făceam piramide cu soţul meu. Deshidratam nişte alimente, pentru că ne plăceau mult drumeţiile făcute cu rucsacul în spate. Când mi-am pus pe cap una din piramidele alea ridicole, în capătul celălalt al bucătăriei mi

s-a înfăţişat această arătare minunată, înaltă de trei metri, scânteietoare şi minunată şi semeaţă. Nu prea te aştepţi să-ţi apară aşa ceva în bucătărie la două şi jumătate după-amiaza. Nimeni nu e pregătit vreodată pentru aşa ceva. Astfel, aceea a fost clipa în care Ramtha şi-a făcut efectiv cunoscută prezenţa.

Primul lucru pe care i l-am spus – şi nu ştiu de unde mi-a venit asta – a fost: „Eşti aşa de frumos. Cine eşti?” El are un zâmbet ca un soare şi e extraordinar de chipeş. Mi-a spus: „Numele meu este Ramtha Cel Iluminat şi am venit să te ajut să treci peste şanţ.” Ca o persoană naivă ce mă aflam, reacţia mea imediată a fost să mă uit la podea, pentru că m-am gândit că poate se întâmplase ceva cu podeaua sau poate fusese aruncată o bombă. Nu ştiam. Iar din acea zi, el a devenit o constantă în viaţa mea. În decursul anului 1977 s-au întâmplat o mulţime de lucruri interesante – ca să nu spun mai mult. Atunci a fost perioada când cei doi copii mai mici ai mei au ajuns să îi cunoască pe Ramtha şi să aibă experienţa unor fenomene incredibile; la fel şi soţul meu.

Mai târziu, în acel an, după ce m-a învăţat şi cum avea ceva greutăţi să îmi explice ce anume era el, astfel încât eu să pot să înţeleg, mi-a spus într-o zi: „O să-ţi trimit un mesager, care o să îţi aducă nişte cărţi; să le citeşti, pentru că atunci ai să ştii ce sunt eu.” Cărţile acelea se numeau „*The Life and Teaching of the Masters of the Far East*”[9], (editura DevorssCo., 1964). Le-am citit şi am început să înţeleg că Ramtha, într-un fel, era o astfel de fiinţă, iar asta m-a scos din categorizarea de genul „tu eşti diavolul sau Dumnezeu” care mă năpăstuia la vremea aceea.

După ce am ajuns să îl înţeleg, el a petrecut clipe lungi şi multe plimbându-se prin sufrageria mea, cu toţi cei trei metri ai fiinţei sale minunate, aşezându-se comod pe canapea, vorbind cu mine şi învăţându-mă. Dar lucrul de care nu mi-am dat seama la vremea aceea a fost că el ştia deja tot ce aveam să îl întreb şi ştia deja cum să îmi răspundă, dar eu habar nu aveam că el ştia toate astea.

Din 1977 încoace, el s-a ocupat de mine cu răbdare, într-un fel care mi-a permis să pun un semn de întrebare nu asupra autenticităţii sale, ci asupra unor lucruri despre mine ca Dumnezeu; m-a învăţat, m-a prins atunci când mă lăsam prinsă în dogme sau în limitări – mă prindea exact la momentul potrivit şi mă învăţa şi le parcurgeam împreună pe toate. Şi eu spuneam întotdeauna:

9 Viaţa şi învăţăturile maeştrilor din Orientul îndepărtat, n.t.

„Ştii, tu eşti aşa de răbdător. Cred că e minunat că eşti aşa de răbdător.” El nu făcea decât să zâmbească, apoi îmi spunea că are 35.000 de ani – ce altceva ai putea să faci, într-o perioadă atât de lungă? Abia acum vreo zece ani mi-am dat seama că el ştia deja ceea ce aveam să îl întreb şi că de aceea era aşa de răbdător. Dar ca un mare învăţător ce este, mi-a dat mie ocazia să abordez aceste chestiuni, înlăuntrul meu. A avut graţia să-mi vorbească într-un fel care nu era deloc îngâmfat şi – ca un învăţător adevărat – m-a lăsat pe mine să îmi dau seama de toate, de una singură.

Să fac channeling cu Ramtha, de la sfârşitul anului 1979 încoace, chiar că a fost o experienţă. Ram are trei metri înălţime şi poartă două robe, în care l-am văzut întotdeauna. Deşi sunt mereu aceleaşi, sunt chiar minunate, aşa că niciodată nu te plictiseşti să le vezi. Roba interioară este albă ca zăpada şi merge până jos, unde presupun că sunt picioarele lui; apoi, pe deasupra, are o altă robă, de un purpuriu minunat. Trebuie să înţelegeţi că eu chiar am analizat materialul acestor robe – şi nu e tocmai un material; e ca un fel de lumină. Şi deşi lumina le dă un soi de transparenţă, eu înţeleg că ceea ce poartă el are o anumită realitate.

Faţa lui Ramtha are pielea de culoarea scorţişoarei; ăsta e cel mai bun mod în care o pot descrie. Nu e tocmai maro şi nici tocmai albă sau roşie. E un fel de amestec între acestea. Are ochi negri, foarte profunzi, care pot să se uite înlăuntrul tău, iar tu să ştii că eşti privit înlăuntrul tău. Are nişte sprâncene care arată ca aripile unei păsări şi care se înalţă deasupra ochilor. Are maxilarul foarte drept şi o gură minunată, iar când zâmbeşte, ştii că eşti în rai. Are mâini lungi, lungi, cu degete lungi, pe care le foloseşte într-un mod foarte elocvent, pentru a-şi demonstra gândirea.

Astfel că trebuie să vă închipuiţi că, după ce m-a învăţat să ies din corp, trăgându-mă efectiv afară, aruncându-mă în tunel, să mă lovesc de zidul de lumină şi să ricoşez înapoi – dându-mi seama că puştii mei se întorseseră de la şcoală, iar eu abia dacă reuşisem să spăl vasele după micul dejun – mi-a fost foarte greu să mă obişnuiesc să pierd din timpul meu în acest plan. Nu înţelegeam ce făceam şi unde mă duceam, aşa că am avut foarte multe şedinţe de exersare. Trebuie să înţelegeţi că el îmi făcea asta la ora zece dimineaţa, iar când reveneam ricoşând din zidul alb, era ora 4 şi jumătate. Am avut o mare problemă să mă ajustez cu timpul în care nu eram aici. Aşa că am

petrecut multă vreme în care Ramtha m-a învăţat cum să fac asta; a fost amuzant şi vesel, dar şi absolut înspăimântător uneori. Vă puteţi închipui cum e să vină la voi, să vă smulgă din corp, să vă arunce în tavan şi să spună: „Ei bine, cum arată perspectiva asta?”, apoi să vă arunce într-un tunel – poate că cel mai bun mod de a îl descrie este ca pe o gaură neagră către nivelul următor – iar voi să fiţi azvârliţi prin tunel şi să vă loviţi de zidul acesta alb şi să intraţi în amnezie.

Astfel, el mă ajuta să mă pregătesc, ca să mă înveţe un lucru cu care fusesem deja de acord, înainte de această încarnare. Destinul meu în această viaţă nu era doar să mă căsătoresc şi să am copii şi să o duc bine în viaţă, ci să trec peste adversităţi şi să las să se întâmple ceea ce fusese planificat dinainte să se întâmple – iar această întâmplare cuprindea şi o conştiinţă extraordinară, care este el.

Când am încercat să mă îmbrac ca să fiu Ramtha, a fost amuzant. Nu ştiam ce să fac. Prima dată când am avut o şedinţă de channeling, am purtat tocuri şi fustă. Eu mă gândeam că e ca şi cum m-aş duce la biserică. Aşa că, vă închipuiţi – dacă aveţi puţin timp ca să îl studiaţi – cum ar arăta el îmbrăcat într-un costum oficial, cu tocuri (ceva ce nu a purtat niciodată în viaţa lui).

E foarte greu să vorbesc cu oamenii şi să îi fac să înţeleagă că eu nu sunt el, că suntem două fiinţe separate, iar atunci când vorbiţi cu mine, în acest corp, vorbiţi cu mine, nu cu el. Uneori, în ultimii zece ani şi ceva, asta era o mare provocare pentru mine în mijloacele de comunicare în masă, pentru că oamenii nu înţeleg cum se poate ca o fiinţă omenească să fie înzestrată cu o minte divină şi totuşi să fie separată de aceasta.

Eu vreau să ştiţi că, deşi îl vedeţi pe Ramtha aici, în corpul meu, acesta este corpul meu, dar Ramtha nu arată deloc aşa. Apariţia lui în acest corp nu diminuează măreţia a cine şi ce este el. De asemenea, ar trebui să mai ştiţi că, atunci când vorbesc cu voi şi când începeţi să mă întrebaţi despre lucruri pe care le-a spus el, se poate ca eu să nu am nicio idee despre ce vorbiţi, pentru că, atunci când îmi părăsesc corpul, sunt plecată şi mă aflu într-un cu totul alt loc şi timp, despre care nu îmi amintesc în mod conştient. Şi oricât de mult timp ar petrece el cu voi, pentru mine timpul acela poate să însemne cinci minute, sau trei minute. Iar când revin în corp, toată ziua respectivă s-a scurs,

fără ca eu să fi luat parte la ea. N-am auzit ce v-a spus şi nu ştiu ce a făcut el aici. Când revin, corpul meu este epuizat. Uneori mi-e greu să urc scările şi să îmi schimb hainele, să mă fac mai prezentabilă pentru ceea ce îmi aduce ziua – sau ce a mai rămas din ea.

Ramtha mi-a arătat o mulţime de lucruri minunate, pe care bănuiesc că oamenii care n-au apucat să le vadă niciodată nu pot nici măcar să şi le închipuie, în cele mai măree vise ale lor. Am văzut cel de al douăzeci şi treilea univers şi am întâlnit fiinţe extraordinare, am văzut viaţa cum vine şi pleacă. Am urmărit naşterea şi viaţa şi moartea a generaţii întregi, în câteva clipe. Am asistat la evenimente istorice, ca să mă ajute să înţeleg mai bine ceea ce trebuia să ştiu. Mi s-a permis să păşesc pe lângă corpul meu din alte vieţi şi să urmăresc cum eram şi cine eram – şi mi s-a dat voie să văd cealaltă parte a morţii. Acestea sunt ocazii preţioase şi privilegiate, la care mi-am dobândit dreptul undeva, în viaţa mea. Într-un fel, să vorbesc altora despre ele este ca şi cum le-aş lua din farmec, pentru că e greu să transmiţi oamenilor care nu au fost în acele locuri cum este acolo. Fac ce pot mai bine să le spun, ca povestitor, dar tot nu îmi reuşeşte.

De asemenea, mai ştiu şi că motivul pentru care el lucrează cu studenţii lui în modul în care o face este pentru că Ramtha nu vrea niciodată să vă umbrească, pe niciunul dintre voi. Cu alte cuvinte, scopul lui este să vină aici şi să vă înveţe să fiţi extraordinari. El deja este extraordinar. Şi ideea nu e ca el să genereze fenomene minunate. Dacă v-a spus că o să vă trimită mesageri, o să-i primiţi din plin. Ideea nu e ca el să facă trucuri în faţa voastră. Nu asta e el. Acelea sunt instrumentele unui avatar care încă mai este un guru, care mai are nevoie să fie venerat, şi nu aşa stau lucrurile cu el.

Aşa că, iată ce se va întâmpla: el vă va învăţa şi vă va educa, şi vă va permite să creaţi fenomenul, iar voi veţi putea să o faceţi. Apoi, într-o zi, când sunteţi în stare să manifestaţi după voie şi când sunteţi în stare să vă părăsiţi corpul şi sunteţi în stare să iubiţi atunci când interesului omenesc îi este imposibil să o facă, el o să pătrundă chiar în viaţa voastră, pentru că atunci veţi fi gata să împărtăşiţi din ceea ce este el. Iar ceea ce este el, pur şi simplu, este ceea ce veţi deveni voi. Până atunci, el este silitor, răbdător, atoateştiutor şi atoateînţelegător, în tot ce ne trebuie nouă să ştim, ca să putem să învăţăm să fim aceasta.

Singurul lucru pe care pot să vi-l spun este că, dacă sunteţi interesaţi de prezentarea lui şi dacă începeţi să-l iubiţi, chiar dacă nu puteţi să-l vedeţi, e un semn bun, pentru că asta înseamnă că în voi era important sufletul, îndemnându-vă să vă desfăşuraţi în această viaţă. Iar asta s-ar putea să fie împotriva reţelei voastre neuronale. Se poate ca personalitatea voastră să se certe şi să discute în contradictoriu cu voi, dar genul acesta de logică devine transparent atunci când sufletul vă îndeamnă la o anumită experienţă.

Dacă asta vreţi să faceţi, atunci va trebui să vă exercitaţi răbdarea şi concentrarea şi va trebui să faceţi lucrarea. La început, lucrarea este foarte grea, dar dacă aveţi tenacitatea să vă ţineţi de ea, pot să vă spun că, într-o zi, acest învăţător o să vă scoată la lumină. Într-o zi, veţi putea să faceţi toate lucrurile remarcabile, pe care aţi auzit că le puteau face maeştrii din mituri şi legende. Veţi putea să le faceţi, pentru că aceasta este călătoria. Şi în cele din urmă, acea capacitate este doar realitatea unui Dumnezeu care se trezeşte în formă omenească.

Ei bine, asta e călătoria mea – şi a fost călătoria mea, toată viaţa. Dacă nu ar fi fost important şi dacă nu ar fi fost aşa cum este, cu siguranţă că nu aş trăi în uitare în cea mai mare parte a anului, doar de dragul vizitei câtorva persoane care vor să aibă o experienţă New Age. Asta e mult mai măreţ decât orice experienţă New Age. De asemenea, vă voi spune şi că este mult mai important decât capacitatea de a medita sau capacitatea de a face yoga. Este vorba despre schimbarea conştiinţei în toată viaţa noastră, în ceea ce priveşte fiecare idee – şi despre putinţa noastră să ne descătuşăm mintea şi s-o lăsăm nemărginită, ca să putem să fim tot ce putem să fim.

Ar mai trebui să ştiţi şi că am învăţat că noi putem să demonstrăm doar ceea ce suntem în stare să demonstrăm. Dacă aţi spune, ei bine, ce mă împiedică să fac asta, singura piedică pe care o avem este incapacitatea noastră de a ne preda, de a ne da voie şi de a ne sprijini, chiar şi în faţa propriei noastre reţele neuronale a îndoielii. Dacă puteţi să vă sprijiniţi pe voi înşivă până treceţi de îndoieli, atunci veţi reuşi, pentru că acesta este singurul obstacol care vă stă în cale. Şi, într-o zi, veţi face toate aceste lucruri şi veţi ajunge să vedeţi toate lucrurile pe care le-am văzut eu şi pe care mi s-a permis să le văd.

Aşa că eu am vrut doar să vin şi să vă arăt că exist, că îmi place ceea ce fac şi că sper că învăţaţi de la acest învăţător. Şi – lucru şi mai important – că sper că o să vă ţineţi de această învăţătură.

JZ Knight

GLOSARUL LUI RAMTHA

A face cunoscut necunoscutul. Această frază exprimă mandatul divin original, care a fost atribuit conştiinţei Sursă, de a manifesta şi de a aduce la nivel conştient toate potenţialele infinite ale Vidului. Această afirmaţie reprezintă intenţia de bază care inspiră procesul dinamic de creaţie şi evoluţie.

Al doilea plan. Acesta este planul existenţei conştiinţei sociale şi al benzii de frecvenţă infraroşie. El este asociat cu durerea şi cu suferinţa. Acest plan este polaritatea negativă a celui de-al treilea plan, al frecvenţei luminii vizibile.

Al doilea sigiliu. Acest sigiliu este centrul energetic al conştiinţei sociale şi al benzii de frecvenţă infraroşie. El este asociat cu experienţa durerii şi a suferinţei şi este localizat în partea inferioară a abdomenului.

Al treilea plan. Acesta este planul stării de conştiinţă conştientă şi al benzii de frecvenţă a luminii vizibile. Mai este cunoscut şi ca planul luminii şi planul mental. Atunci când energia Planului Albastru este coborâtă la această bandă de frecvenţă, ea se împarte în polaritate negativă şi pozitivă. Acesta este punctul la care sufletul se împarte în două, generând astfel fenomenul de suflete pereche.

Al treilea sigiliu. Acest sigiliu este centrul energetic al stării de conştiinţă conştientă şi al benzii de frecvenţă a luminii vizibile. El este asociat cu controlul, tirania, victimizarea şi puterea. Este localizat în regiunea plexului solar.

Al patrulea plan. Cel de al patrulea plan al existenţei este tărâmul conştiinţei punte şi al frecvenţei ultraviolet. Acest plan este descris ca şi planul lui Shiva, distrugătorul vechiului şi creatorul noului. În acest plan, energia nu este încă împărţită în polaritate pozitivă şi negativă. Orice modificări sau vindecări de durată în corpul fizic trebuie să fie efectuate mai întâi la nivelul celui de al patrulea plan şi al Corpului Albastru. Acest plan mai este numit şi Planul Albastru sau Planul lui Shiva.

Al patrulea sigiliu. Cel de al patrulea sigiliu este asociat cu iubirea necondiţionată şi cu glanda timus. Atunci când este activat acest sigiliu, se secretă un hormon care menţine corpul într-o stare de sănătate perfectă şi

care opreşte procesul de îmbătrânire.

Al cincilea plan. Cel de al cincilea plan al existenţei este planul superconştiinţei şi al frecvenţei razelor X. El mai este cunoscut şi sub numele de Planul Auriu sau paradisul.

Al cincilea sigiliu. Acest sigiliu este centrul corpului nostru spiritual, care ne conectează cu cel de al cincilea plan. Este asociat cu glanda tiroidă şi cu a vorbi şi a trăi adevărul fără dualitate.

Al şaselea plan. Al şaselea plan este tărâmul hiperconştiinţei şi banda de frecvenţă a razelor gama. În acest plan este experimentată starea de conştientă în care suntem una cu tot ce este viaţă.

Al şasea sigiliu. Acest sigiliu este asociat cu glanda pineală şi cu banda de frecvenţă a razelor gama. La activarea acestui sigiliu se deschide formaţiunea reticulară care filtrează şi învăluie cunoaşterea minţii subconştiente. Deschiderea creierului se referă la deschiderea acestui sigiliu şi la activarea conştiinţei şi a energiei sale.

Al şaptelea plan. Planul al şaptelea este planul ultraconştiinţei şi banda de frecvenţă a Infinitului Necunoscut. Acest plan este locul unde a început călătoria involuţiei. Acest plan a fost creat de Punctul Zero, atunci când a imitat actul de contemplare al Vidului şi când a fost creată conştiinţa oglindă sau conştiinţa secundară. Un plan de existenţă sau o dimensiune de spaţiu şi timp există între două puncte de conştiinţă. Toate celelalte planuri au fost create prin încetinirea benzii de timp şi de frecvenţă a celui de al şaptelea plan.

Al şaptelea sigiliu. Acest sigiliu este asociat cu creştetul capului, cu glanda pituitară şi cu atingerea ilumânării.

Analogic. A fi analogic înseamnă a trăi în Acum. „Acum” este momentul creator şi el se află în afara timpului, a trecutului şi a emoţiilor.

Benzile. Benzile sunt două grupe de câte şapte frecvenţe, care înconjoară corpul omenesc şi îl ţin laolaltă. Fiecare dintre cele şapte straturi de frecvenţă ale fiecărei benzi corespunde celor şapte sigilii ale celor şapte niveluri de conştientă din corpul omenesc. Benzile sunt câmpul auric, care face posibil procesul minţii binare şi al minţii analogice.

CE. Abreviere a conceptului de Conştiinţă-şi-Energie. Aceasta este marca

de serviciu a disciplinei fundamentale a manifestării şi a înălţării conştiinţei, care se predă la Şcoala de Iluminare a lui Ramtha. Prin această disciplină, studenţii învaţă să creeze o stare analogică a minţii, să îşi deschidă sigiliile superioare şi să creeze realitate din Vid. „Seminarul introductiv CE” este numele Seminarului Introductiv pentru studenţii începători, în care aceştia învaţă despre conceptele şi disciplinele fundamentale ale învăţăturilor lui Ramtha. Învăţăturile Seminarului introductiv CE se pot găsi în *Ramtha*, *Ghidul începătorului pentru crearea realităţii* şi în *Ramtha*, *Creating Personal Reality* Caseta 380, (Yelm: Dialogurile lui Ramtha, 1998).

CE R. Conştiinţa-şi-Energia creează natura realităţii.

Cartea Vieţii. Ramtha vorbeşte despre suflet ca fiind Cartea Vieţii, în care este înregistrată toată călătoria de involuţie şi evoluţie a fiecărui individ, sub formă de înţelepciune.

Câmpul de nume. Câmpul de nume este denumirea câmpului vast în care se practică disciplina Lucrului pe Câmp.

Câmpul labirintului. Este denumirea câmpului vast cu labirintul, folosit pentru disciplina Labirintului.

Cele patru sigilii superioare. Cele patru sigilii superioare sunt sigiliul al patrulea, al cincilea, al şaselea şi al şaptelea.

Cele şapte sigilii. Cele şapte sigilii sunt centri energetici puternici, care constituie şapte niveluri de conştiinţă în corpul omenesc. Benzile sunt modul în care corpul fizic este ţinut laolaltă, conform acestor sigilii. La fiecare fiinţă umană, energia iese în spirală din primele trei sigilii sau din primii trei centri. Energia care pulsează din primele trei sigilii se manifestă ca sexualitate, durere sau putere. Atunci când sunt descuiate sigiliile superioare, se activează un nivel superior de conştiinţă.

Conştiinţa. Conştiinţa este copilul care s-a născut din contemplarea de sine a Vidului. Ea este esenţa şi ţesătura a tot. Tot ce există îşi are originea în conştiinţă şi s-a manifestat în exterior prin asistenta acesteia, energia. Un flux de conştiinţă se referă la conţinuumul minţii lui Dumnezeu.

Conştiinţa corp/minte. Conştiinţa corp/minte este conştiinţa care aparţine planului fizic şi corpului uman.

Conştiinţa-oglindă. Atunci când Punctul Zero a imitat actul de contemplare a Vidului, el a creat o reflexie a sa în oglindă, un punct de referinţă, care a făcut posibilă explorarea Vidului. Acest punct se numeşte conştiinţa-oglindă sau conştiinţa secundară. *A se vedea* sinele.

Conştiinţa primară. Aceasta este Observatorul, marele sine, Dumnezeul dinlăuntrul persoanei omeneşti.

Conştiinţa secundară. Atunci când Punctul Zero a imitat actul de contemplare a Vidului, el a creat o reflexie în oglindă a sa, un punct de referinţă, care a făcut posibilă explorarea Vidului. Aceasta se numeşte conştiinţa-oglindă sau conştiinţa secundară. *A se vedea* sinele.

Conştiinţa socială. Este conştiinţa planului al doilea şi a benzii de frecvenţă infraroşie. Mai este numită şi imaginea personalităţii omeneşti şi mintea primelor trei sigilii. Conştiinţa socială se referă la conştiinţa colectivă a societăţii omeneşti. Este colecţia de gânduri, de presupuneri, de judecăţi, de prejudecăţi, de legi, moralitate, valori, atitudini, idealuri şi emoţii care aparţin fraternităţii rasei omeneşti.

Conştiinţă-şi-energie. Conştiinţa-şi-energia sunt foiţa dinamică a creaţiei; ele sunt combinate în mod inextricabil. Tot ce există îşi are originea în conştiinţă şi s-a manifestat prin modularea propriului impact energetic.

Corpul Albastru. Este corpul care aparţine celui de al patrulea plan al existenţei – conştiinţa punte – şi benzii de frecvenţă ultravioletă. Corpul Albastru domneşte peste corpul de lumină şi peste planul fizic.

Corpul auriu. Este corpul care aparţine celui de al cincilea plan, superconştiinţei şi frecvenţei razelor X.

Corpul de lumină. Este acelaşi lucru ca şi corpul radios. Este corpul care aparţine celui de al treilea plan, al stării de conştiinţă conştientă şi al benzii de frecvenţă a luminii vizibile.

Corpul emoţional. Corpul emoţional este colecţia de emoţii, atitudini şi tipare electro-chimice trecute, care formează reţeaua neuronală a creierului şi definesc personalitatea omenească a unui individ. Ramtha îl descrie ca fiind seducţia celor neiluminaţi şi este motivul reîncarnării ciclice.

Creează-ţi ziua. Aceasta este marca de serviciu care denumeşte o

tehnică creată de Ramtha, pentru înălţarea conştiinţei şi a energiei, şi crearea intenţionată dimineaţa devreme, înainte de începerea zilei, a unui plan constructiv de experienţe şi de întâmplări pentru o zi. Această tehnică este predată în exclusivitate la Şcoala de Iluminare a lui Ramtha.

Creierul galben. Creierul galben este denumirea pe care o foloseşte Ramtha pentru a desemna neocortexul, sediul gândirii analitice şi emoţionale. Motivul pentru care este numit creierul galben este acela că în desenul caricatural, bidimensional, folosit de Ramtha pentru a preda funcţiile şi procesele creierului, neocortexul a fost colorat în galben. El a explicat că diferitele aspecte ale creierului din acest desen sunt exagerate şi subliniate prin culori, pentru a sprijini studiul şi înţelegerea. Acest desen a devenit instrumentul standard, folosit în toate lecţiile ulterioare despre creier.

Dansul în Corpul Albastru. Aceasta este o disciplină predată de Ramtha, în care studenţii îşi înalţă nivelul de conştienţă până la conştiinţa celui de al patrulea plan. Această disciplină permite accesarea Corpului Albastru şi deschiderea celui de al patrulea sigiliu.

Disciplinele Marii Lucrări. Şcoala de înţelepciune Străveche a lui Ramtha este dedicată Marii Lucrări. Disciplinele Marii Lucrări care se practică la Şcoala de Iluminare a lui Ramtha sunt create în întregime de Ramtha. Aceste practici sunt iniţieri puternice, în care studenţii au ocazia să aplice şi să experimenteze la prima mână învăţăturile lui Ramtha.

Dumnezei. Dumnezeii sunt fiinţe avansate din punct de vedere tehnologic, din alte sisteme solare, care au venit pe Pământ acum 455.000 de ani. Aceşti Dumnezei au manipulat genetic rasa omenească, amestecând şi modificând ADN-ul nostru cu al lor. Ei sunt cei cărora li se datorează evoluţia neocortexului şi au folosit rasa umană ca pe o foiţă de muncă supusă. Dovezi ale acestor evenimente sunt înregistrate pe tăbliţele şi în artefactele sumeriene. Termenul mai este folosit şi pentru a descrie adevărata identitate a omenirii, ca Dumnezei uitaţi.

Dumnezeu. Învăţăturile lui Ramtha sunt o expunere a afirmaţiei că „Tu eşti Dumnezeu”. Omenirea este descrisă ca fiind Dumnezeii uitaţi, fiinţe divine ca natură, care şi-au uitat moştenirea şi adevărata identitate. Această afirmaţie este cea care reprezintă mesajul provocator al lui Ramtha pentru epoca

noastră modernă – o epocă brăzdată de superstiţii religioase şi de concepţii eronate cu privire la divinitate şi la adevărata cunoaştere a înţelepciunii.

Dumnezeu/bărbat. Realizarea deplină a unei fiinţe omeneşti.

Dumnezeu/femeie. Realizarea deplină a unei fiinţe omeneşti.

Dumnezeul lăuntric. Acesta este Observatorul, marele sine, conştiinţa primară, Spiritul, Dumnezeul dinlăuntrul persoanei omeneşti.

Dumnezeul Necunoscut. Dumnezeul Necunoscut era Dumnezeul unic al strămoşilor lui Ramtha, lemurienii. Dumnezeul Necunoscut reprezintă şi divinitatea uitată şi originea divină a persoanei umane.

Emoţii. Emoţia este efectul fizic, biochimic al unei experienţe. Emoţiile aparţin trecutului, pentru că ele sunt expresia experienţelor care sunt deja cunoscute şi cartografiate în căile neuronale ale creierului.

Energia. Energia este perechea conştiinţei. Tot ce este conştiinţă poartă cu sine un impact energetic dinamic, o radiaţie sau o expresie naturală a sa. La fel, toate formele de energie poartă cu ele o conştiinţă care le defineşte.

Evoluţie. Evoluţia este călătoria înapoi, acasă, de la nivelurile cele mai joase de frecvenţă şi masă, până la cele mai înalte niveluri de conştiinţă şi până la Punctul Zero.

Forţa vitală. Forţa vitală este Tatăl/Mama, este Spiritul, respiraţia vieţii în interiorul persoanei, care este platforma de pe care persoana îşi creează iluziile, imaginaţia şi visele.

Gândul. Gândul este diferit de conştiinţă. Creierul prelucrează un flux de conştiinţă şi îl modifică pe segmente – imagini holografice – de amprente neuronale, electrice şi chimice numite gânduri. Gândurile sunt cărămizile din care este construită mintea.

Grila. Aceasta este marca de serviciu care denumeşte o tehnică creată de Ramtha pentru înălţarea conştiinţei şi a energiei, şi accesarea intenţionată a câmpului de energie al Punctului Zero şi a ţesăturii realităţii, printr-o vizualizare mentală. Această tehnică se predă în exclusivitate la Şcoala de Iluminare a lui Ramtha.

Hierofant. Hierofantul este un maestru învăţător capabil să manifeste

ceea ce predă şi care îşi iniţiază studenţii într-o astfel de cunoaştere.

Hiperconştiinţa. Hiperconştiinţa este conştiinţa celui de al şaselea plan şi a frecvenţei razelor gama.

Ieşit din comun. Ramtha foloseşte acest cuvânt cu o conotaţie pozitivă, pentru a exprima ceva sau pe cineva care este extraordinar şi neobişnuit, care acţionează nerestricţionat şi care este excesiv de curajos sau de viteaz.

Iluminare. Iluminarea este realizarea deplină a persoanei umane, atingerea nemuririi şi a minţii nelimitate. Ea este rezultatul ridicării energiei kundalini, care se află la baza şirei spinării, până la cel de al şaptelea sigiliu, care deschide părţile latente ale creierului. Atunci când energia pătrunde în creierul mic şi în creierul mijlociu, şi se deschide mintea subconştientă, individul are experienţa unui fulger orbitor de lumină, care se numeşte iluminare.

Infinitul necunoscut. Aceasta este banda de frecvenţă a celui de al şaptelea plan de existenţă şi a ultraconştiinţei.

Involuţia. Involuţia este călătoria de la Punctul Zero, din cel de al şaptelea plan, până la nivelurile cele mai lente şi mai dense de frecvenţă şi masă.

JZ Knight. JZ Knight este singura persoană pe care Ramtha a numit-o ca să îl canalizeze. Ramtha o numeşte pe JZ fiica sa preaiubită. Ea a fost Ramaya, cea mai în vârstă dintre copiii care i-au fost daţi lui Ramtha în timpul vieţii sale.

Kundalini. Energia Kundalini este foiţa vitală a unei persoane, care coboară din sigiliile superioare la baza şirei spinării, în timpul pubertăţii. Este un pachet mare de energie, rezervat pentru evoluţia umană, care este reprezentat de obicei ca un şarpe încolăcit, aflat la baza şirei spinării. Această energie este diferită de energia care iese din primele trei sigilii şi care răspunde de sexualitate, de durere şi de suferinţă, de putere şi de victimizare. În mod obişnuit, ea este descrisă ca fiind şarpele care doarme sau dragonul care doarme. Deplasarea energiei kundalini către creştetul capului este denumită călătoria ilumânării. Această călătorie are loc atunci când acest şarpe se trezeşte şi începe să danseze în jurul şirei spinării, ionizând lichidul spinal şi modificându-i structura moleculară. Această acţiune provoacă deschiderea creierului mijlociu şi a porţii către mintea subconştientă.

Labirintul. Este numele dat labirintului folosit ca parte a disciplinelor de la Şcoala de Iluminare a lui Ramtha. Studenţii sunt învăţaţi să găsească intrarea în acest labirint legaţi la ochi, şi să se deplaseze prin el, concentrându-se pe Vid, fără a atinge pereţii şi fără a-şi folosi ochii sau simţurile. Obiectivul acestei discipline este ca studenţii, legaţi la ochi, să găsească centrul labirintului sau o cameră desemnată ca reprezentând Vidul.

Lista. Lista este disciplina predată de Ramtha în care studentul scrie o listă a lucrurilor pe care doreşte să le cunoască şi să le experimenteze, apoi învaţă să se concentreze pe ea într-o stare de conştiinţă analogică. Lista este harta folosită pentru a proiecta, a modifica şi a reprograma reţeaua neuronală a unei persoane. Este instrumentul care ajută la realizarea unor modificări semnificative şi durabile la nivelul persoanei şi al realităţii sale.

Lucrul pe Câmp. Lucrul pe câmp este una dintre disciplinele fundamentale ale Şcolii de Iluminare a lui Ramtha. Studenţii sunt învăţaţi să creeze un simbol a ceva ce doresc să ştie şi să experimenteze, pe care să îl deseneze pe un cartonaş. Cartonaşele sunt expuse cu partea nedesenată în interior, pe balustradele gardurilor ce înconjoară un câmp vast. Studenţii îşi acoperă ochii cu măşti de ochi şi se concentrează pe simbolul lor, lăsându-şi corpul să meargă liber, pentru a găsi cartonaşul, prin aplicarea legii conştiinţei şi energiei şi a minţii analogice.

Lumina. Lumina se referă la cel de al treilea plan al existenţei.

Marea Lucrare. Marea Lucrare este aplicarea practică a cunoaşterii Şcolilor de înţelepciune Străveche. Termenul se referă la disciplinele prin care persoana umană se iluminează şi este transmutată la starea de fiinţă nemuritoare, divină.

Mersul Christie. Mersul Christie este o disciplină creată de Ramtha, în care studentul învaţă să meargă foarte încet, fiind într-o stare de conştienţă acută. În această disciplină, studentul învaţă să manifeste mintea Christică, cu fiecare pas pe care îl face.

Mesager. În timpul vieţii lui Ramtha, mesagerul era persoana care răspundea de transmiterea unor anumite mesaje sau informaţii.

Un maestru învăţător are capacitatea să trimită mesageri altor oameni, care manifestă cuvintele sau intenţia maestrului, sub forma unei experienţe

sau a unui eveniment.

Mintea. Mintea este produsul unor fluxuri de conştiinţă-şi-energie care acţionează asupra creierului, creând forme-gând, segmente holografice sau tipare neurosinaptice denumite memorie. Fluxurile de conştiinţă-şi-energie ţin creierul în viaţă. Ele sunt sursa de alimentare a creierului. Capacitatea de a gândi a unei persoane este ceea ce dă persoanei o minte.

Mintea analogică. Mintea analogică înseamnă o singură minte. Ea este rezultatul alinierii conştiinţei primare şi a conştiinţei secundare, a Observatorului şi a personalităţii. În această stare a minţii sunt deschise cel de al patrulea, al cincilea, al şaselea şi al şaptelea sigiliu al corpului. Benzile se rotesc în direcţii opuse, ca o roată în interiorul unei alte roţi, creând un vârtej puternic, care permite gândurilor susţinute în lobul frontal să se coaguleze şi să se manifeste.

Mintea binară. Termenul acesta înseamnă două minţi. Este mintea produsă atunci când accesăm cunoaşterea personalităţii omeneşti şi a corpului fizic, fără să accesăm mintea noastră profundă, subconştientă. Mintea binară se bazează numai pe cunoaşterea, percepţia şi procesele de gândire ale neocortexului şi ale primelor trei sigilii. În această stare a minţii, cel de al patrulea, al cincelea, al şaselea şi al şaptelea sigiliu rămân închise.

Mintea lui Dumnezeu. Mintea lui Dumnezeu cuprinde mintea şi înţelepciunea fiecărei forme de viaţă care a trăit vreodată în orice dimensiune, în orice timp, sau care va trăi vreodată pe orice planetă, pe orice stea sau în orice regiune a spaţiului.

Mintea-maimuţă. Mintea-maimuţă se referă la mintea licăritoare şi nestatornică a personalităţii.

Mintea subconştientă. Sediul minţii subconştiente este creierul mic sau creierul reptilian. Această parte a creierului îşi are propriile conexiuni independente cu lobul frontal şi cu întreg corpul, şi are puterea de a accesa mintea lui Dumnezeu, înţelepciunea veacurilor.

Oameni, locuri, lucruri, momente şi întâmplări. Acestea sunt principalele domenii ale experienţei omeneşti, de care personalitatea este ataşată emoţional/Aceste domenii reprezintă trecutul persoanei omeneşti şi formează conţinutul corpului emoţional.

Observatorul. Se referă la Observatorul răspunzător de colapsarea undă/particulă din mecanica cuantică. Acesta reprezintă marele sine, Spiritul, conştiinţa primară, Dumnezeul dinlăuntrul persoanei omeneşti.

Pânzele albastre. Pânzele albastre reprezintă structura de bază a corpului fizic la un nivel subtil. Este structura invizibilă de schelet a tărâmului fizic, care vibrează la nivelul frecvenţei ultraviolet.

Personalitatea. *A se vedea* Corpul emoţional.

Planul Extazului. Se referă la planul de odihnă, unde sufletele îşi planifică următoarele încarnări, după recapitularea vieţii anterioare. El mai este cunoscut şi ca fiind cerul şi paradisul, unde nu există suferinţă, nu există durere, nevoie sau lipsă, şi unde orice dorinţă se manifestă imediat.

Planul demonstraţiei. Planul fizic este numit şi planul demonstraţiei. Este planul în care persoana are ocazia să îşi demonstreze potenţialitatea creatoare la nivelul masei şi să asiste la forma materială pe care o ia conştiinţa, toate acestea pentru a-şi lărgi nivelul de înţelegere emoţională.

Plimbarea. Aceasta este marca de serviciu a unei tehnici create de JZ Knight, pentru înălţarea conştiinţei şi a energiei, modificarea intenţionată a reţelelor noastre neuronale şi a tiparelor de gândire prestabilite pe care nu le mai dorim, şi înlocuirea lor cu altele noi, la alegerea noastră. Această tehnică este predată în exclusivitate la Şcoala de Iluminare a lui Ramtha.

Primele trei sigilii. Primele trei sigilii sunt sigiliile sexualităţii, ale durerii şi ale suferinţei, ale puterii care controlează. Acestea sunt sigiliile care sunt implicate în mod obişnuit în toate complexităţile dramei omeneşti.

Primul plan. Se referă la planul material sau fizic. Este planul conştiinţei imagine şi al frecvenţei hertziene. Este forma cea mai lentă şi mai densă de conştiinţă-şi-energie coagulată.

Primul sigiliu. Primul sigiliu este asociat cu organele reproductive, cu sexualitatea şi cu supravieţuirea.

Principiul Mamă/Tată. Acest principiu este sursa a tot ce este viaţă, Tatăl, Mama eternă, Vidul. În învăţăturile lui Ramtha, Sursa şi Dumnezeu creatorul nu sunt acelaşi lucru. Dumnezeu creatorul este văzut ca fiind Punctul Zero şi conştiinţa primară, dar nu ca fiind Sursa, sau Vidul însuşi.

Procesul de torsiune. Aceasta este marca de serviciu care denumeşte o tehnică creată de Ramtha, pentru înălţarea conştiinţei şi energiei şi crearea intenţionată a unui câmp de torsiune, prin folosirea minţii. Prin această tehnică, studentul învaţă să construiască o gaură de vierme în spaţiu/timp, să modifice realitatea şi să creeze fenomene dimensionale cum ar fi starea de a fi invizibil, levitaţia, bilocaţia, teleportarea şi altele. Această tehnică este predată exclusiv la Şcoala de Iluminare a lui Ramtha.

Procesul de vizualizare în Twilight®. Este procesul folosit pentru a practica disciplina Listei sau alte forme de vizualizare.

Punctul Zero. Se referă la punctul iniţial de conştienţă, creat de Vid prin actul contemplării de sine. Punctul Zero este copilul iniţial al Vidului, naşterea conştiinţei.

Ram. Ram este o versiune prescurtată a numelui Ramtha. Ramtha înseamnă Tatăl.

Ramaya. Ramtha o numeşte pe JZ Knight fiica lui preaiubită. Ea a fost Ramaya, prima care a devenit copilul adoptat al lui Ramtha în timpul vieţii sale. Ramtha a găsit-o pe Ramaya abandonată, în stepele Rusiei. Mulţi oameni îi dădeau lui Ramtha copiii în timpul marşului, ca un gest de iubire şi respect suprem; aceşti copii aveau să fie crescuţi în Casa lui Ram. El a ajuns să aibă un număr mare de copii, 133, deşi niciodată nu a avut urmaşi de sânge.

Ramtha (etimologie). Numele de Ramtha cel Iluminat, Domnul Vântului, înseamnă Tatăl. Se mai referă şi la Ram, cel care a coborât din munte în ceea ce se cunoaşte ca fiind îngrozitoarea zi a lui Ram. „Se spune despre asta în toată antichitatea. Iar în vechiul Egipt există un bulevard dedicat lui Ram, marele cuceritor. Şi ei au fost destul de înţelepţi, încât să înţeleagă că oricine putea să meargă pe bulevardul lui Ram putea să cucerească vântul.” Cuvântul Aram, numele nepotului lui Noe, este format din substan-ţivul Araa, care în limba aramaică înseamnă pământ, sol – şi din cuvântul Ramtha, care înseamnă înalt. Acest nume semitic aduce aminte de descinderea lui Ramtha de pe muntele cel înalt, cu care a început marele marş.

Recapitularea vieţii. Aceasta este recapitularea încarnării anterioare, care are loc atunci când persoana ajunge în cel de al treilea plan, după moarte. Persoana are ocazia să fie Observatorul, actorul şi receptorul propriilor sale

acţiuni. Problemele nerezolvate din acea viaţă, care apar în lumina recapitulării, stabilesc programul pentru încarnarea următoare.

Reţeaua neuronală. Este o reţea de neuroni care efectuează împreună o funcţie.

Shiva. Domnul Dumnezeu Shiva reprezintă Domnul Planului Albastru şi al Corpului Albastru. Shiva nu este folosit ca referire la zeitatea singulară din hinduism. Mai degrabă, este reprezentarea unei stări de conştiinţă care aparţine celui de-al patrulea plan, benzii de frecvenţă ultraviolet şi deschiderii celui de-al patrulea sigiliu. Shiva nu este nici bărbat, nici femeie. Este o fiinţă androgină, pentru că energia celui de al patrulea plan încă nu a fost separată în polarităţi pozitive şi negative. Aceasta este o distincţie importantă faţă de reprezentarea hindusă tradiţională a lui Shiva ca fiind o zeitate masculină, care are o soţie. Pielea de tigru de la picioarele sale, tridentul şi soarele şi luna de la nivelul capului reprezintă gradul de stăpân al acestui corp asupra primelor trei sigilii de conştiinţă. Energia kundalini este reprezentată ca o energie puternică, ce porneşte de la baza şirei spinării şi iese prin cap. Aceasta este o altă distincţie faţă de anumite reprezentări hinduse ale lui Shiva, în care energia sub formă de şarpe iese la nivelul celui de-al cincilea sigiliu, prin gât. O altă imagine simbolică a lui Shiva reprezintă şuviţe lungi de păr întunecat şi o mulţime de şiraguri de perle, care reprezintă bogăţia experienţei sale, stăpânită ca înţelepciune. Tolba şi arcul şi săgeţile sunt agentul prin care Shiva îşi declanşează voinţa puternică, distruge imperfecţiunea şi creează noul.

Sinele. Sinele este adevărata identitate a persoanei omeneşti, diferită de personalitate. Este aspectul transcendental al persoanei. El se referă la conştiinţa secundară, la călătorul în călătoria de involuţie şi de evoluţie, care face cunoscut necunoscutul.

Suflet. Ramtha se referă la suflet ca fiind Cartea Vieţii, în care este înregistrată sub formă de înţelepciune întreaga călătorie de involuţie şi evoluţie a individului.

Superconştiinţa. Aceasta este conştiinţa celui de al cincilea plan şi frecvenţei razelor X.

Tahumo®. Tahumo este disciplina predată de Ramtha, în care studentul învaţă capacitatea de a stăpâni efectele mediului înconjurător natural – frigul şi

căldura – asupra corpului omenesc.

Transmitere şi recepţie. Transmitere şi recepţie este denumirea disciplinei predate de Ramtha, în care studentul învaţă să acceseze informaţii cu ajutorul atributelor creierului mijlociu, excluzându-şi percepţia senzorială. Această disciplină dezvoltă capacitatea mediumnică a studentului pentru telepatie şi divinaţie.

Twilight®. Termenul este folosit pentru a descrie disciplina predată de Ramtha, în care studenţii învaţă să îşi aducă corpul într-o stare catatonică, similară cu somnul profund, dar păstrându-şi în acelaşi timp starea de conştienţă.

Ultraconştiinţa. Este conştiinţa celui de al şaptelea plan şi a benzii de frecvenţă a Infinitului Necunoscut. Este conştiinţa unui maestru înălţat.

Vidul. Vidul este definit ca un vast nimic la nivel material, însă toate lucrurile la nivel potenţial. *A se vedea* Principiul Mamă/Tată.

Vindecarea cu ajutorul Corpului Albastru. Este o disciplină predată de Ramtha, în care studenţii îşi înalţă nivelul de conştienţă până la conştiinţa celui de al patrulea plan şi la Corpul Albastru, în scopul vindecării sau modificării corpului fizic.

Yeshua ben Joseph. Ramtha îl numeşte pe Iisus Hristos cu numele de Yeshua ben Joseph, urmând tradiţiile evreieşti ale acelei perioade.

Figura A. CELE ŞAPTE SIGILII: ŞAPTE NIVELURI DE CONŞTIINŢĂ ÎN CORPUL OMENESC

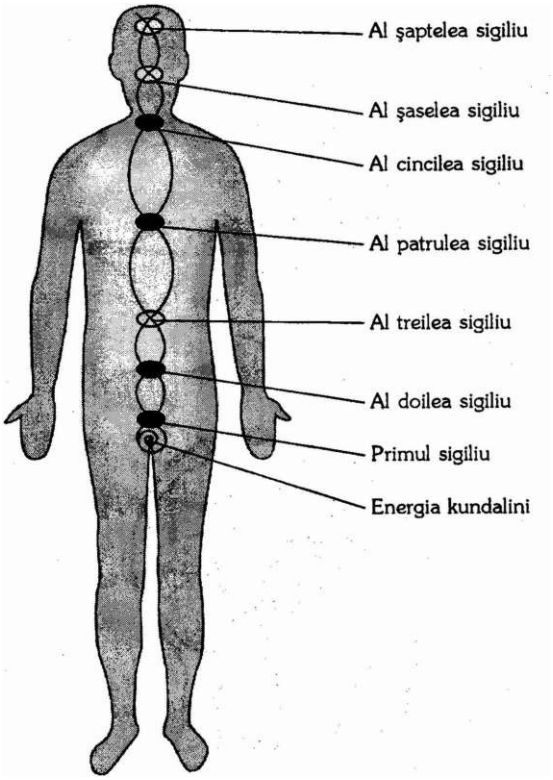

Figura B. ŞAPTE NIVELURI DE CONŞTIINŢĂ ŞI ENERGIE

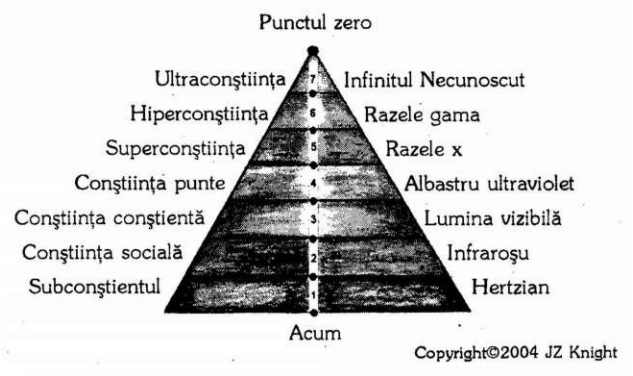

Figura C. CREIERUL

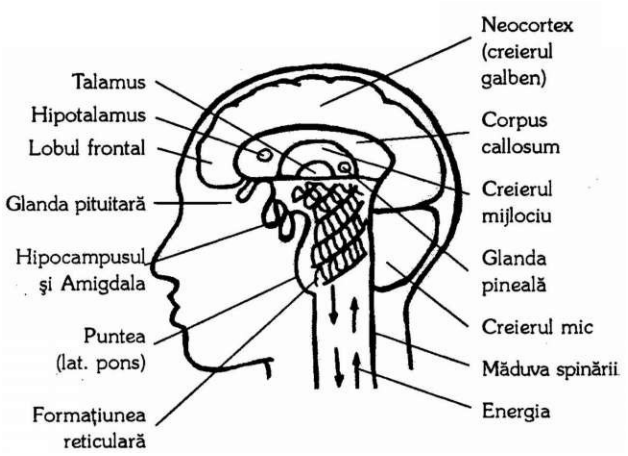

Figura D. MINTEA ANALOGICĂ – TRĂIND ÎN ACUM

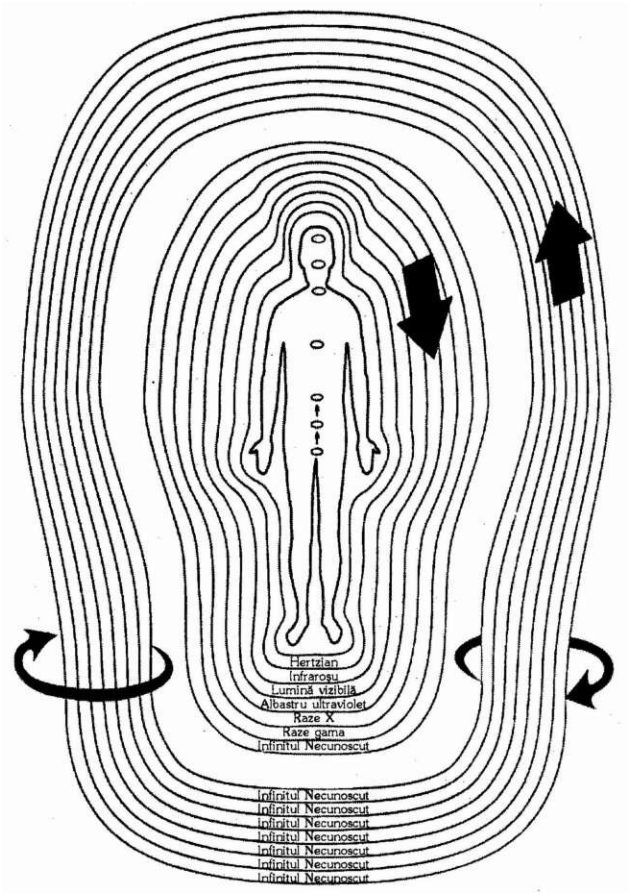

Figura F. BIOLOGIA CELULARĂ ŞI CONEXIUNILE PENTRU FORMAREA GÂNDULUI

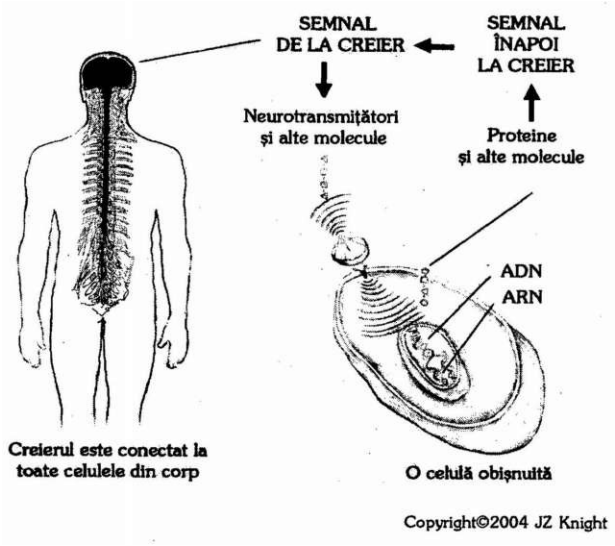

Fiecare decizie pe care o i în fiecare zi ar putea să fie o decizie între viaţă şi moarte. Fiecare emoţie pe care alegi să o ai ar putea ji’fi o emoţie pentru nemurire sau un pas în sjjate, către propria ta moarte. Viaţa e fragilă. Ea e un dar. Este pânza păianjenului. Este pânza fragilă, translucidă, tremurătoare a vieţii, dar poate să fie ruptă. Şi singurul care o poate rupe este cel care a făcut-o.

Maestrul este atunci când Dumnezeu a ieşit înainte, în plină floare şi este personalitatea care străluceşte şi este minunată şi este fără nicio lipsă şi chiar fără nicio limitare şi este curată. Şi este o entitate care trăieşte în prezentă, mereu în prezenţă; totul este adus în Acum.